

தூஷாநா

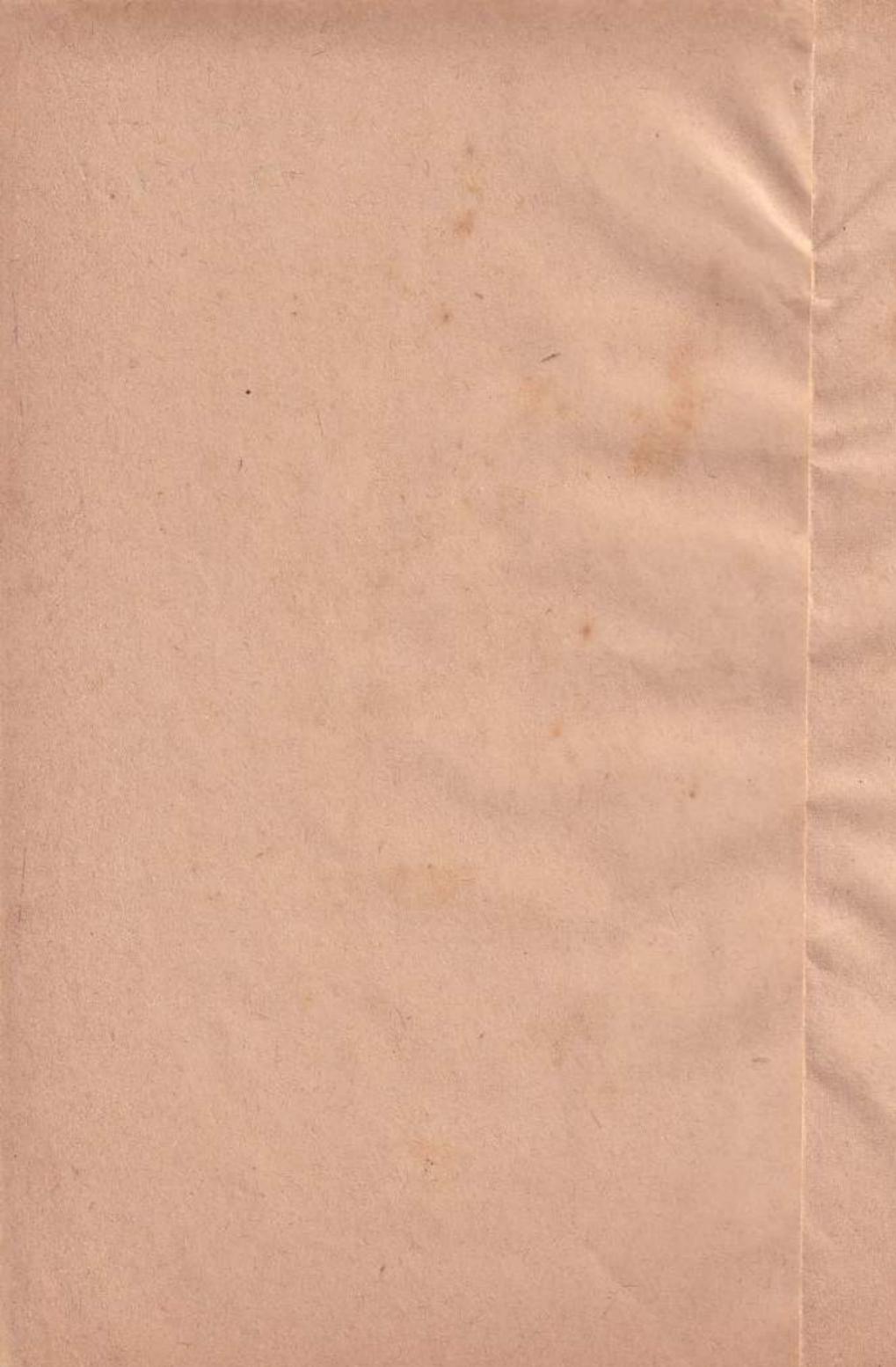
குமரன்

"Digitized by
University of
Michigan
17. 1. 68"

"ଓগুলিমালা"
অনুবাদিত
১৭. ১. ৬৮.

தூவானம்

—கவிதைத் தொகுப்பு—

—குழந்—

குறிஞ்சியண்ணை
பதுணை.

தூவானம்

வெளியீடு:-

1.

முதற்பதிப்பு:-

ஜப்பாகி. 1967.

உரிமை:-

குறிஞ்சிப்பண்ணைக்கு

வெளியீடு:-

குறிஞ்சிப்பண்ணை

25, லொங்டன் வீதி,

பதுளை.

அச்சில்:-

ஜோதி அச்சகம்
பச்சை.

விலை:-

இரு ரூபாய் ஜம்பது சதம்.

நன்றி

ஏழாண்டுக் காலமாய் எனது எழுத்துப் பசியைப்
பாழாக்கிப் போக்காது பாரில் உலாச் செய்த
இதம்கள்சில; கீழ்க்காணும் ஏடுகளுக் கெண்கண்டு
முதற்கண் உரித்தாருக.

வீரகேசரி	மல்லிகை
தினாகரன்	முத்துச்சரம்
சிந்தாமணி	மலைமுரசு
செய்தி	முல்லை
சுதங்குரன்	தாழங்கு
தேஜபமுரசு	தீ
செஞ்சாமரை	கலைஞரி
அல்வி	குறிஞ்சிப்பு
விவேசி	கவிதைச் செல்வம்

தொடையல்

1960 ம் ஆண்டுக்குப் பின் தனிஒரு கவிஞரின் கவிதைகளடங்கிய கவிதைத்தொகுதி இதுகாலவரை வெளிவரவில்லை என்ற பெருங்குறை ஒருப்பமிருக்க; இந்த ஏழு ஆண்டுகளில் ரிருக்கதை, நாவல், நாடகங்கள் எத்தனை நூலுக்குவம் பெற்றிருக்கின்றன வென்றால் பதில் பூஜ்யம் தான்.

எந்த ஒரு படைப்பும் நூலுக்குவம் பெற்ற வரையில் அதன் வளர்ச்சி-யைக் கணக்கு - விமர்சிக்கச் சற்று சிரமம் ஏற்படலாம். அன்றூடம் பத்திரி-கைகளில், வார் - மாத சஞ்சிகைகளில் வெளிவரும் கதை, கவிதைகள் அனைத்தும் விமர்சகர்களின் பார்வையில் படுமா என்பதும் சந்தேகமே! அதனால், நமது எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் நூலுக்குவம் பெறுவதற்கான வழிவகைகளை நாமே செய்துகொள்ள வேண்டும்.

எனது இந்த வேண்டுகோளைக் கேட்ட எழுத்தாள் உண்பர்கள் என்மீது ஷசமாபிப்பொழித்தார்கள். இதுகால வரை சாதித்த சாதனைகள் போதும் என்று மார்த்தினார்கள், மலையகத்தின் ஏழு ஆண்டுக்கால வளர்ச்சிக்கு ஒரே ஒரு கவிதைத்தொகுதி போதுமா? போதும் என்ற சிருப்தியோடு அவர்கள் வளர்ட்டும். என்னால் அப்படி இருக்க முடியவில்லை.

மலையகத்தின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு எனது பங்கைச் செலுத்த வேண்டுமென்ற அவானினால், கவிஞர் குமரனும், கண்பர்மு - இலங்கேஸ்வரனும் துணையோடு துணிந்து ‘குரிஞ்சிப்பண்ணை’ என்ற இந்த சிருவனத்தை ஏற்படுத்தினேன்.

தனிஒரு கவிஞரது கவிதைத்தொகுதி வெளிவரவில்லை; என்ற குறையை முதலில் போக்கு எண்ணிக் கவிஞர் குமரனின் கவிதைகளைக் கோர்த்துத் “தூவானம்” என்ற தொடையலாக்கிக் குறிஞ்சிக்கண்ணிக்குக் காலாக்கையாக்குகின்றேன்.

இது எனது முதல் முயற்சி! பதிப்பக வசதியின்மையால் ஆங்காங்கு சில குறைத்தன்மைப்பட்ட தொடையலாம் இனி வரும் தொகுதிகளில் இந்தக் குறைகள் ஏந்பதாது என்று அன்புடன் கூறுகின்றேன்.

இலக்கியத் தாகம் - வேகம் தான் எனது முதலே! இதைக்கொண்டு - இத்தொகுதியைத் தொடர்ந்து எனது சாதனைகள் படிப்படியாக .....

அ. சா. மஸ்லினாக்காதுவன்
பதுளை.

இடையால்

இதுவத்தில் பரந்து-விரிந்து கீட்கும் என்னக் குவியல்களை அப்போ கைக் கப்போது எழுத்து வடிவத்தில் சிறுக்கி, விட்டின் ஒரு மூலையில் குவித்து வைத்தேன். படித்த-இரசித்த நண்பர்கள் மனங்கிறந்து சொன்னது “ஏடுகளுக்குக் கவிதைப் பிரதிகளை அனுப்பி வையுங்கள்; எதிர்கால மென்ன நிகழ்காலமே வெற்றிகரமாக ஆரம்பிக்கும்” என்று! அப்படி அனுப்பி வைக்கப்பட்ட கவிதைகளில் மிகப்பல வெளியாகமலும், இரும் பாமலும் மர்மத்திற்குள்ளாயின. சிக்கல்களையும் மீறி வெளியானஞ்சுகள் மிகக் குறைவு. இந்த நிலையில் “தூவான்”த்தை யான் ஒரு கவிதைப் பிரியன்னரை முறையிலேயே இழைத்தேன். எழுத்தால்-என்னங்களால் இடையைப்பட்ட இக் கவித்தொலை வாசகர்களின் ஆதயமென்னும் சங்கப் பலகைக்குத் தீர்ப்புக் கேட்டு வருகிறது.

“இலக்கணச் சட்டதிட்டங்கள் என்ற விலங்குகள் புதுமைக் கவிஞர் பராம்பரையினரால் உடைத்தெறியப் படுகின்றன” என்ற எழும் ஒலம் செவிடன் காதில் ஊதிய சங்கே! காரணம், “உணர்ச்சிப் பெருக்கு” என்பது கவிஞர் பலர்து கூற்று. அதில் என்குரல் “அழுங்கி” விட்டது. ஆயினும் இலக்கண மரபுகள் அழிக்கப்பட வேண்டுமென்பதல்ல. கவிதைகளின் உணர்ச்சியோட்டம் காலப்போக்கில் திசை திரும்புவன.

இவ் இடையைல் தமிழன்னைக்கு அளவிலித்த, மலையகத்தின் சிறுக்கைத் துறையின் குறிஞ்சிப்புவான் எனது அன்பு நண்பர் திரு. அ. சா மல்லிகைக்காதலனும், கவிதைத்துறையில் முன்னணிக்கு வந்துகொண்டிருக்கும் நண்பர் திரு. ப. வடிவழகனும், அறிவியல் நண்பர் திரு. வே. சுந்தரலிங்கமும் எனது ஆழங்கத் தன்றிக்கு உரிய வர்கள், கெஞ்சுசம் திறந்து உதவிய நண்பர்களின் நினைவு என்னில் பசு-மையாக இருக்கும்.

இந்நாலைச்சிறப்பாக அச்சிட்ட ஜோதி அச்சகத்தின் செபற்றிறன் பெரிது. வாசகர் செய்ந்றி டற்ப்பவன் நானல்ல,

-குமரன்-

வெளிமடைத் தோட்டம்,
வெளிமடை.

படையல்

“படைப்பெலாம் தெப்வத் தாலே
பாரினில்” என்னுங் கொள்ளக
உடைப்பெடுத் தோடுங் காலை
உயிருடல் கொடுத்து என்னைப்
படைந்து மாண்டுக் காலம்
பாசமாப் வளர்த்தெழும் உறவை
“அடை”த்தொரு தெய்வம் ஆன
அன்னைக்குப் படையல் இந்நால்.

மா. சின்னத்தமிழி குமார வேல்.

தமிழே!

தித்திக்கும் செர்தாபிழே தென்னகத்துப் பெருமொழியே
ஏத்திக்கும் புகழ்மணக்க வளர்ந்தாய் - நீ
இயற்கைக்கு உறவாக மலர்ந்தாய்.

உனக்கென்று நாடுண்டு உரிமைக்கு இனமுண்டு
எனக்கென்ன குறைவுண்டு என்று - நீ
எதிர்ப்பாரைக் கேட்பாயின் நன்று.

இனத்தீர்க்குப் பல முண்டு எதிர்புக்கும் அஞ்சாத
மனதிர்க்குத் திடமுண்டு நமிழே! - உண்
மக்கட்டு விகாலிலை அரிம்தே!

உலகுக்குப் பாடங்கள் உயர்நீதிக் கதையென்று
பலகற்றுப் பயன்காணச் சொல்வாய் - அரும்
பண்போடு தூஷ்கொண்டு வெல்வாய்.

கலைபுண்டு செல்வத்தின் கரையில்லை உன்னாட்டின்
மிலைகண்டு போற்றுதார் இல்லை - அன்பு
கீரால்டி வளர்கின்ற கொல்லை.

வளமுண்டு ஓப்பற்ற வாழ்வுக்கு அறநால்கள்
பலவுண்டு எல்லாரும் படிக்க - இன்னும்
பண்டுண்டு கூத்துண்டு நடிக்க.

முச்சங்க அவையிலே முடிமன்னர் மார்பிலே
பச்சிளம் பாலைபாய்க் குலவினுய் - இப்
பாரில்முத் தமிழேங்று உலவினுப்

கற்றேரேரும் மற்றேரேரும் கலிப்போடு உனைப்போற்றுப்
பெற்றேனே அன்னையாய் எனக்கு - அன்பின்
பெருத்தியே மகனும் நான் உனக்கு

இனிது! இனிது!!

மழைத்தரும் முகிலூம் மணங்தரும் மலரும்
 கழைத்தரும் இனிமையும் கதிரவன் ஒளியும்
 களைத்தரும் கனியும் சுவைத்தரும் தேனும்
 கலைப்பினை அகற்றும் காதலி இதழ்களும்
 குளிர்த்தரும் தென்றலும் குயிலிசைக் குரலும்
 தளிர்த்தரும் மென்றையும் தண்ணில் வொளியும்
 களித்தரும் காட்சியும் காட்சியின் கருத்தும்
 உளித்தரும் சிலையும் ஓளிர்கவு மணியும்
 வாள்க்கரும் ரிறங்களும் வாழ்த்தினில் புகழ்ச்சியும்
 தென்பொழி மொழியாம் செந்தமிழ் முன்னால்
 யான்விரும் புவனே யான்விரும் புவனே
 நான்நிதம் அவைப்பது நற்றமிழ் மொழியே
 நற்றமிழ் மொழியே தான்

கொடுத்துவிடு

விழியடி களையடி பட்டடி கெஞ்சில்
 வேதனை படிந்ததடி - உங்தன்
 மொழியடி தேனடி இடையடி மின்னல்
 மொப்குழல் மேகமடி - இதழ்
 வழியடி அமுதடி வருகிற தெனவா
 மறைத்திட விரல்பதித்தாய் - ஜயகோ
 பழியடி எளையடி குழந்தடி இன்றடி
 பந்தமடி பார்த்ததடி

ஜோங்தடி துடித்தடி வெங்தடி சிற்கிறேன்
 ஜோயடி காதலினால் - தேடி
 வந்தடி எளையடி வதைத்தடி விட்டது
 வருவாய் உடன்வருவாய் - ஒரு
 பந்தடி பட்ட நிலையடி சுழலும்
 பழியடி எனக்களித்தாய் - இன்பம்
 தந்தடி பழியடி தீர்த்தடி நிளைவடி
 தமிழே கொடுத்திடடி

முந்தூர்ரவிளக்கு

தீதிரைக் கணவினில் சித்திரைப் பெண்ணவள்
சித்தங்க வங்க வைத்தாள் - அவள்
சித்தமென் னுயிர்மூச்சில் முத்தங் கொடுத்துப்பின்
பித்தங் கொடுத்து விட்டாள்
ஏத்தினிப் பெண்ணவள் எத்துலைத் துயரிலும்
தித்திப் பெனக் களிப்பாள் - இன்ப
மொத்தத் தொகையவள் பத்தவெண் வாழ்வக்கு
முத்துச் சரவி எக்காம்.

எண்ணைக் குவியலில் வின்ணைளாவும் எழில்
பெண்ணெனத் தோன்றி இன்றுள் - காலல்
வண்ணத்தில் என்னுயிர் எண்ணத்தைச் சேர்த்தவள்
வெண்ணில் வாய்த் திகழ்ந்தாள்
திண்ணமா யென்னாவிற் பண்ணெனத் தோன்றிடும்
மன்னாகத் தென்தெப்ப வும் - இந்த
மன்னவர் போற்றிடும் கன்னற் தமிழெனும்
பெண்ணவள் என் தெய்வம்.

பார்சு

வளையாத வானுப் மடிந்திருக்கா மலைத்தொடராய்
விளையாத வெறுந்தரையாய் மின்னெளியே! - வளங்குன்றி
செந்தமிழாம் நம்மொழியைச் சீரழிய வைத்தவரை
நின்தனைசெய் தவர்கழுத்தை நெரி.

பேசாத மொழியாகப் பெய்யாத பெருமழையாய்
வீசாத தென்றலாய் வெறுமையாய் - பாசாங்கு
காட்டி யெம் பைந்தயிழைக் கருவறுக்கும் இழிமகனின்
ஆட்டம் அடங்கசிரம் அரி.

இதழிமிழுந்த மலர்க்காம்பாய் இடிவிமுந்த மாளிகையாய்
பதரான நெல்லாகப் பனித்திரையாய் - முதல்மொழியாம்
வண்ணத் தமிழ்மொழிக்கு வஞ்சசம் முடித்தவனின்
எண்ணம் சிதைத்தவனை எரி.

பாயாத மரப்புலியாய்ப் பாடாத தேனீயாய்
வேயாத கூரையாய் விலைப்பட்டால் - தாயான
தமிழ்மா விற்றவரைச் சந்தியிலே இழுத்துவத்து
உமிழுந்தவனின் தோலைத்தான் உரி.

முத்திழுந்த நத்தையாய் முலையில்லாய் பெண்ணையும்
சொத்திழுந்த வள்ளலாய்ச் சோரம்போய் - பிந்தத்தால்
'திரிந்த'வரால் அன்னைதயிழ் திக்கெட்டும் பெற்றபுகழ்
பிரிந்தத்தா அவகுயிரைப் பிரி

தமிழ்செல்வம்.

அறவாழ் வை உலகுக்குத் தெளிவாய்க் கூறும் - எங்கள்

அருங்குறவின் பெருமைதனை உலகம் போற்றும்
திறமாக வடித்தெடுத்த சிலப்பதிகா ரம் - பெற்ற

தென்னவரின் தாய்மொழியே தெய்வம் தீதான்
அறங்குறி அறிவுட்டும் மணிமே கலை - உடன்

அணிந்திருந்தால் வளைசிந்தா மணி குண்டலம்
மற்றும்விளைத்த தாயேநா நூற்றுப் பாடல் - என்று

வகுத்திருந்தாப் அகம்புறமென் ரெரு காலத்தில்.

பெரும்போரின் திறன்காட்டும் பரணீக ஞான் - முது

பெரும்புலவர் ஏற்றுகின்ற பரிபாட ஒும்
விருந்துசூவை கொடுக்கின்ற கலம்பகங்க ஞம் - பெற்ற

விரத்தா யேற்னக்கு நிகரும் உண்டோ

அருந்தமிழின் இலக்கணத்தை வகுத்துக் கூறும் - நல்

அகத்தியமும் அழியாததொல் காப்பிய மும்

மெருங்கூடித் தமிழ்த்தாயே உன் கோயிலில் - ஒளி

வெள்ளத்தைப் பாய்ச்சுகின்ற இருவிளக் குகள்.

நாலடியார், திருமூலர், திருவாசகம், பக்சி

நயமுரைக்கும் திருப்புகழும் தீசி நூலும்
சிலமுடன் திகழும்தே வாரப் பண்ணும் - செழுங்

திருவகுட்பா வூடன்புதுமை இலக்கி யங்கள்
காலமதன் புயற்காற்றால் வெள்ளத் தாலே - என்றும்

கரைந்துவிடா நூற்செல்வம் மக்கள் எல்லாம்

ஞாலத்தில் நீதம்கற்றுப் பயன் தேடவே - இங்கு

நக்தமிழ்த்தா பேசேர்ந்த தமிழ்ச் செல்வங்கள்.

தமிழ்நாடு.

தேரோடும் சாலைவழி செழுமலீப்படுங் காக்கள்

தென்றல்வரும் பொதுகைமலைத் தேன்மணத்தைப் பரப்பும்
காரோடும் வான்வெளியில் கவின்புட்கள் பறக்கும்

காயோடும் கனிபோடும் பெருமரங்கள் ஆடும்

சேரோடும் சிறப்போடும் சிரிப்பார்கள் மக்கள்

தெருவெல்லாம் செல்வத்தின் சிலம்போகை கேட்கும்
ஏரோடும் கழனிபெலாம் எழுகின்ற பழிர்கள்

எழிலோடு பசுமைசேர் இன்பத்தின் நாடு.

அன்போடும் அறிவோடும் அறங்காக்கும் நாடு

ஆண்டவனை ஒளிவடிவில் வணங்கிவரும் நாடு

வன்மையொடு துரோகிகளின் வாழ்வழித்த நாடு

வன்மையிலே வான்மழையை மிஞ்சம்வள்ளல் நாடு

பண்போடு காதலறம் காத்தான்பு நாடு

பாரோரின் நட்பத்தைத் தேக்கிவைத்த நாடு

பண்பாடும் பெருங்கம் காத்தழு நாடு

பத்தினித்தெய் வங்கள் பெற்ற பசியதயிழ் நாடு.

கலையாடும் விடெல்லாம் கன்னித்தமிழ் நாட்டில்

கவிவாணர் பாபெருகும் கல்வியிகு நாட்டில்

சிலையாடும் கல்லெல்லாம் சிறப்பம்வளர் நாட்டில்

தெருவக்குத் தெருகோயில் திருக்குறளின் நாட்டில்

மலையாடும் தமிழோகை வயப்பட்டு வற்று

வளங்கொழிக்கும் தலைநாட்டில் முப்பக்கம் காக்கும்

அலையாடும் விளையாடும் ஆழிகுழ் அரணைல்

அகிலத்தீல் சிறந்ததமிழ் நாடுதிரு நாடு.

அறைப்பு

விழிதமிழா எழுதமிழா கடமை உன்னை
 வேகமுடன் அழைக்கிறது செப ஸாற்றவே
 அழியுதடா நம்மின்ததுப் புகழ்வாழ் வெல்லாம்
 ஆழ்கடலுள் அயிழ்க்கத்தடா நமது மானம்
 பொழியுதடா தீழையாய் மாற்றூர் பேசும்
 பொய்மொழியும் இழியுரையும் என்ன செப்பவாய்
 கிழியுதடா பழங்கட்டு வரலாற் றக்கள்
 கெஞ்சுதடா உரிமைகேட் டுத்தமிழ் நெஞ்சம்.

வழியுதடா போராடும் வீர ரித்தம்
 வரய்த்ததடா குழ்ச்சிக்கு நல்ல நேரம்
 கழிவெதடா அதையெட்டா குழ்ச்சிப் பாம்பைக்
 கண்டவுடன் அடித்துவிடு சாகு மட்டும்
 பழிவங்கு சேருமடா செப்பா விட்டால்
 பாவியெனும் காலமுனை அடக்கு முறையைப்
 பிழிவங்கு சேருமடா உரிமைச் சாரு
 பேசாதே! உடன்னழுங்கு ஒடி வாடா.

குழியிடடா கோழுகளின் கூச்ச ளுக்கே
 கொடையிடடா தொண்டுசெப்பும் கூட்டத் திற்கே
 சுழியிடடா குயர்செப்பும் குலாம் அழிக்க
 துணிந்திடடா முன்னேற் வழி சமைக்க
 நெங்கியுதடா திலிழ்ந்த புழுவாய் நெஞ்சம்
 நீங்குகடா உயிரோட்டும் உடலை விட்டு
 ஓளியுதடா வங்குவிடும் சாகு முன்னே
 உரிமைகேட்க அழைக்கின்றேன் மரண அழைப்பு.

புறப்படுங்கள்

சென்றிட்ட இடமெல்லாம் தமிழர் என்போர் - மிகச்
 சிறப்பாக வாழ்ந்தார்கள் சீர்பெற் ரூர்கள்
 வென்றிட்டார் பலகாத தூரம் சென்று - ஆங்கே
 வேற்றுமோழி பேசினமை இழித்த மூட
 நன்றிகெட்ட குப்பைமேட்டுக் கரசர் தம்மைத் -- தெரு
 ஓயைப்போல் வீரட்டிவிட்டார் தமிழ்வீரர் கள்
 என்றிருக்கும் கதைகளெல்லாம் கொஞ்சம் நஞ்சம் - அல்ல
 என்பதையும் உணராதோர் இளித்த வாயர்.

அன்றவுல கம்போற்றி யதும்மைத் தான் - தமிழ்
 அருளாலே பன்மொழிகள் வாழ்தல் உண்மை
 என்றுரைக்கும் அறிஞர்குலாம் ஏராளங் தான் - ஆனால்
 இனரு அந்தப் புகழ்வாழ்வின் பெருமை கண்ட
 குன்றினுயர் குலத்தமிழர் ஸ்லைஇ முக்கு - ஜொங்கு
 குன்றிவிட்டோம் எவ்விடத்தும் கொடுமை யாலே
 கன்றுநன்று நமக்குமிது வேண்டு மன்றே - அன்று
 நம்மவர்கள் வாழ்ந்ததற்கு எதிர் வாழ்வாக.

கொடுமைசெய்து தமிழ்மொழியை அழிக்க என்னும் - கருத்துக்
 குருடர்களை மூடர்களைக் காறித் துப்பிக்
 கடுமையற்ற கெஞ்சினராய் எதிர்ப்போம் எங்கள் - முக
 கனிமொழியைக் காப்பதற்கே இன்னுயிரை யும்
 கொடுத்திடுவோம் தோழர்களே எதிரில் தோன்றும் - பல
 கொடுமைகளைத் தகர்த்தெறிவோம் உரிமை காக்க
 கெடுந்தாரம் இருந்தாலும் கவலை இல்லை - தூய
 ஜெஞ்குடனே தமிழ்காக்கப் புறப் படுக்கள்.

அறைகூவல்

காடுவெட்டி கிளங்கிருத்திப் பாடுபட்ட இனமே - சீ

கண்டதென்ன கொண்டதென்ன கண்திறந்து பார்ப்பாய்
கேடுகெட்டு, பெற்றதயிழ் நாடுவிட்டு வந்தாய் - சீ

கிளம்பிவந்து புலம்பின்றும் கிடைத்ததென்ன உனக்கு
விடுவிட்டு வீடுசென்று தேடித்தேடி இரந்து சீ

வேண்டியன்டு ஆண்டியானுப் வேறெதனைக் கண்டாய்
நாடுவிட்டு நாடுவந்து வாடியிட்டாய் இங்கு - கதை

நடந்தபின்பு கிடந்துள்ளனரி வருந்துவது ஏனோ?

தோட்டங்கேடி அலைந்தலைந்து வாட்டமுடன் மின்றும் - பல

துரைகள்வந்து குறைகள்கீக்கத் தொழிலீலக்காட்டித் தந்தார்
தேட்டங்கேடி அன்றுமின்றும் நாட்டைக்காக்க உழைத்தாய் - சீ

தேடியது வாடியது வேறுறதும் உண்டோ?

கூட்டங்கூடி உன்னுழைப்பில் வேட்டையாடி மகிழ்ந்தார் - சீ

கொஞ்சியது பஞ்சந்துடன் குழுறுகிறும் இன்று
ஆட்டம்ஆடி அலுத்தவர்கள் நாட்டைக்காக்கவில்லை - சீ

ஆடிஆடி ஓடிதூடி அலைவதுதான் ஏனோ?

உழைத்துவழைத் துருகுலைந்து பிழைத்ததுதான் என்னே - சீ

ஓயவில்லை சாயவில்லை ஒருக்கணமுங் தூங்க

அழைத்தழைத்து வேலைவைத்தோர் களைத்துவிட்டார் ஆனால் - சீ

அயரவில்லை உபரவில்லை அடிமைபென்றேர் கொடுமை
இழைத்துவிட்டார் அதனையெண்ணரி சளைக்கமாட்டாய் இனியும் - என
என்னுகிறேன் உன்னுரிமை எப்பொழுது பெறுவாய்
பிழைத்திடுவாய் உரிமைபெற்றுல் திளைத்திடுவாய் மகிழ்வில் - வா
பெரியவோரு புரட்சிசெய்து பெருவாழ்வு பெறுவோம்.

முடிவென்ன?

நூற்றியைம்ப தாண்டுக்டு மதிக மாக

நோங்தார்க்க தமிழர்மலை நாட்டில் என்னும்
கூற்றேன்ன பொய்யாமோ குட்டிக் கதையா

அமுறுகிறேன் அந்தவர லாறு கேட்டு

சேற்றுக்குள் ஆழ்த்திவிட்ட துரோகக் கும்பல்

செய்ததென்ன அன்னவர்க்குத் தமிழர் என்ற
வேற்றுமையைக் காட்டியது நாடற்ற வர்

விருதுதளைச் சூட்டிவிட்டுச் சிரிக்கின் றது.

தென்னகத்துப் பரம்பரையைத் தமிழின் சொத்தைத்

திருவிடத்துப் பெருங்குலத்தைத் தெற்குச் சீமைப்
பொன்னகத்து மன்னவரை அறம் வளர்த்த

புனிதால் மக்கள்தலை உழைப் பாளைர
தன்னகத்து வைத்திருக்க விரும்பா தென்றுல்

தன்னகத்துத் தெய்வமெனும் தமிழ் அன்னயே
என்னம்மா செப்வாப் ஏங்குவோர்க்கு.

போவதுதான் போவட்டும் என்கிள் ரூயா

புழுதியுடன் புயற்காற்றுல் புகை யட்டுமா
சாவதுதான் முடிவென்று சொல் கின்றுமா

சஞ்சலத்தால் எத்தனைாள் துடிப்ப தம்மா
ஆவதுதான் எதுவென்று சொல்லி விட்டால்

அடுத்தென்ன! தொடர்ந்திடுவர் வழியில் நெஞ்சம்
நோவதுதான் அன்றுடம் எங்கள் வேலை

நோக்கத்தைச் சொல்லிவிடு கதை முடியாட்டும்.

நாம்

தேயிலை தளிர்கொட்டு செல்வம் குவித்திட
 சேர்ந்து உழைத்திடு வோம் - ஜாரி
 னாயினும் கேடுகெட்ட போடித் துடிக்கிறோம்
 நாட்டை உயர்த் திடவே
 பாயிற் படுத்துப்பின் ஏற்மையைப் போர்த்திடும்
 பஞ்சைகள் நாம்தா னடா - நெஞ்சில்
 கோயில் இருப்பது ஈழமுன் னேற்றத்தின்
 கொள்கை குறிக்கோ ஸடா.

பளிவிழ்ந்து முழைக்கின்ற பாவம் புரிகின்றப்
 பட்டினிப் பிண்டங்கள் நாம் - விழ்ந்த
 பனிகாய்ந்து போகுமுன் தேயிலை மலைநாடிப்
 பறக்தோடிப் போவோரும் நாம்
 கனிகாய்கள் கிடைக்காத சவுக்கை மரசிழல்
 களைப்பாறும் மடங்தா னடா - இங்கு
 இனியாரும் கொள்ளாத இடர்பட்டுச் சாகின்ற
 எனதன்பு இனத்தோக்க் கடா.

உழைப்போரின் உதிர்த்தை உறிஞ்சிக் கொழுத்திடும்
 உலுத்தார்கள் மலிங்கிட்ட டார்கள் - இங்கு
 பிழைப்போரின் வாழ்விற்கே உலைலைக்க வந்தவர்
 மேலூம் பல பேர்டா
 மலைநாட்டி னர்வாழ்வில் வழிமாறக் செயலன்னும்
 மாற்றுரின் வஞ்சத் திற்குச் - சற்றும்
 விளையான இடங்தந்து ஏமாற்றம் அடையாமல்
 நிபிர்க்கிறுப் பார்களும் நாம்.

வாழுமுடியாதவர்கள்

மழலையெனும் பருவத்தில் தாய்ப்பால் இல்லை
 மாட்டுப்பால் புட்டிப்பால் இதைத்தான் கண்டோம்
 குழந்தையாய் தவழ்ந்ததும்தாய் மடியில் இல்லை
 குப்பைமேட்டுத் தோட்டத்துக் குழந்தை மட்தில்
 அழுதாலும் தேற்றுதற்கு நாதி இல்லை
 அன்புகொள்ளும் பெற்றேரோ தேயிலைக் காட்டில்
 விழுந்தாலும் தூக்கவ்ரும் தாதி இல்லை
 வேதனையின் விளைச்சல்மன்னில் பயிரானேம் நாம்.

பள்ளியெனத் தோட்டத்தில் இருந்த தென்ன
 படுத்துறைகும் சிறுவர்களின் பாற் மண்டபம்
 நூள்ளிவரும் மாணவர்க்கு ஆசிரிய ரோ
 தாக்கத்தைப் பிரம்பாலே கெடுக்கும் செங்கேள்
 அள்ளிவைத்த மணல்பரப்பி எழுதிய தென்ன
 அசிச்சுவடி அதைத்தொடர்ந்து ஒன்றும் இல்லை
 கொள்ளிவைத்து படிப்புக்கு வெளியே வந்தால்
 குரங்குகளை யிஞ்சகிற சேட்டை வேலை.

சிறுவர்களாய் வளர்க்கவுடன் தோளில் தொங்கும்
 சிறுகோணி, சுரண்டிக்கொண்டு சிறு சம்பளம்
 பெறுபவராய் நிலைமாறி வெயில் மழைக்கும்
 பெரும்பள்ளம், பனி, மலைக்கும் ஈடு கொடுத்து
 வெறுங்கூடை நிறைவகொழுஞ் தெடுந்து அட்டை
 வேண்டும்வரை இரத்ததா னம் கொடுத்தும்
 பொறுக்கமுடியாதகொடு மைக ளேற்றுப்
 பொப்பகணக்கன் கங்காணி யாலடி பட்டோம்.

கல்தாக்க, முள்ளுகுந்த, கவ்வாத்து வெட்ட,
காடுவெட்ட, மரம் அறுக்க அறுத்து வைந்த
புல்துக்க, உரம்போட, புதும் ஜீக்குப்
போய்மருங்கு அடிப்பதற்கு விறகு வெட்ட,
எள்ளனவும் இரக்காமிலா அதிகாரி கள்
ஏசுவதும் பெயர்போட மறுப்ப தின்னும்
கொள்ளாத பலதுயர்கள் கொண்டு இங்கு
குழற்றுடன் வாழ்சின்றேய் கொடுமை வாழ்வில்,

மலையகமக்கள்.

காடுவெட்டுப் பாடுபட்டுக் கைசிவங்த மக்கள் - பெற்ற
கண்ணித்தமிழ் நாடுவிட்டு ஓடிவங்த மக்கள்
தேடிவைத்த வீட்டைமண்ணை விட்டுவங்த மக்கள் - செங்
தேன்பாய்ச்சி நெல்விளைத் தென்னகத்து மக்கள்
காடுவிட்டுப் போழுயிர்போல் உறவுகொண்ட இனத்தை - அங்கு
குழுறவைத்து ஓடிவங்த கொடுமைசெய்த மக்கள்
வாடிச் சேர்ந்து வாழுவத்து ஈழமன்னைல் நின்றூர் - வாழும்
வழியமைக்க மலையகத்தை ஞோக்கின்டந்து சென்றூர்.

மலையகத்தைப் பண்படுத்தக் காடுகளை அழித்தார் - பல
வழியமைத்துப் பீபாகவர் வாய்ப்புக்களைச் சமைத்தார்
மலைகுலைந்து காடுகளாய் நின்றஇட மெல்லாம் - வளம்
கிணற்கிறுக்கச் செக்குமாடாப் வாழ்க்கையெலாம் உழைத்தார்
கலையகமாய் மலையகத்தால் காட்சிதா வைத்தார் - இன்பக்
கற்பளைக்கும் காட்களைக் கண்குவிரச் சமைத்தார்
தலைமகளாப் அழுகினுக்குப் பசுமைஸில் போர்த்தி - செல்வம்
தநுமகளாய் மாற்றிவைத்தார் கூட்டுலத்தை எண்ணூர்.

சாதிபேத மற்றசமு தாயங்கண்ட மக்கள் - என்றும்
சம்மதமே எம்மதமும் என்றுகூறும் மக்கள்
கீதிவாழ நெறிபிறழ்ந்தி டாதபெரு மக்கள் - அன்பில்
நெஞ்சங்களைச் செதுக்கிவைத்துக் கொண்டதமிழ் மக்கள்
பாதியிலே வந்தவற்றிக் தாழ்வில்சிக்கி விட்டு - இன்று
பாங்குடனே நல்வழியில் நடந்துசெல்லும் மக்கள்
ஆதியிலே இருந்தாலை மீண்டும்வரச் செய்யும் - மக்கள்
அஞ்சிடாத கெஞ்சங்கொண்ட அருந்தமிழின் மக்கள்.

குற்றமற்ற செஞ்சினராய்க் குறள்படித்த மக்கள் - ஒன்று
கூடிவாழ்ந்து ஒற்றுமையை வளர்க்களன்னும் மக்கள்
பெற்றெடுத்த மொழியைங்கு காக்கவேண்டும் என்றும் - அந்தப்
பெருமையென்றும் விலைக்கவழிகள் செய்யவேண்டும் என்றும்
சுற்றும்சொந்தம் பார்த்திடாது பொதுபணிக்குத் தமிழை - அளித்துத்
தொண்டுசெய்ய முந்திவந்து துடிதுடிக்கும் மக்கள்
முற்றும்மலை நாட்டினிலே ஈழநாட்டைக் காக்க - செல்வ
முட்டைக்டடித் தரும்ஏழைத் தொழிலாளர் மக்கள்.

ஒட்டம்

உழைப்பினிலே சிற்றெறும்பின் ஊக்கம் அந்த
ஊக்கத்தில் காட்டாற்றுப் பெருக்கின் வேகம்
பிழைப்பினிலோ அடிமைகளின் காற்க்கை அந்தப்
பெருமையிலே கிடைப்பதுவே திருப்பி நானும்
கழைக்குத்து ஆடுமநிலை நட்க ளெல்லாம்
கலைக்குத்து தெரியாத மங்கைக் கூட்டம்
அழைப்புக்குச் செனிசாய்த்துத் திரும்பி டாயல்
அவசரமாய் ஒடுக்கிரு எங்கு ஒட்டம்.

ஒட்டமது ஒட்டமா கால்க விரண்டும்
உயர்பிடா தணில்மோத ஒடுகின் ரூர்
கூட்டமது ஒகோகோ ஒருகாலத் தில்
கூலிகளாய் வந்தார்கள் ஆமாம் இங்கே
தேட்டமது தேடுதற்கு இல்லை இல்லை
தேங்காயும் மாசிபுதும் தோண்டு தற்கு
தோட்டமதோ மாசிபுடன் தேங்காய் தந்து
தொல்லீகளை அகற்றதற்கு முயல் வில்லை.

முயலவில்லை என்பதுவும் பொருந்தி டாகு
முதலாளித் துவங்கன்ற ஒன்று வந்த
அயலவரின் கைகளினால் தேங்காய் வாங்க
அடியாக அடித்துக்கொண் டதுவோர் கநத
புயல்வேக உழைப்பிற்கு ஏதோ கொஞ்சம்
புழுவேகத் தில்கிடைத்த தெள்ளூர் ஆனால்
செயல்வேகம் நாட்டுக்கு உழைப்ப தோன்றே
சென்றபல ஆண்டுகளாய் நடக்குங் கதை.

கடுகிறுர் ஒடுகிறுர் சிற்க வீல்லை
 ஒருங்கானும் நிற்காதோ அவர்கள் ஓட்டம்
 பாடுகிறுர் பாடுகிறுர் பஞ்சப் பாட்டு
 பகல்வேடம் போட்டவரின் சொல்லைக் கேட்டு
 கடுகிறுர் கடுகிறுர் ஒன்றூப் என்று
 குறித்திருந்த வேதத்தில் “ஐயோ” என்று
 வாடுகிறுர் வாடுகிறுர் ஏனில் வாட்டம்
 வந்திருந்து செல்லுமிடம் எதைப் பாலை

 பாலைநிடம் தூரத்துப் பார்கவைக் கள்ளாரே
 பசுமையதாப்த தெரிந்திருக்க வேண்டும் அந்தை
 சோலைநிடம் என்றெண்ணைப் போன பின்னும்
 கடுகாடும் கூடத்து இல்லை என்றே
 வேலைநிடம் மறக்காமல் உழைத்த அவர்கள்
 வேகமுடன் இன்னுந்தான் ஒடுகி ரூர்கள்
 காலைஇளங் கதிரவனும் பகலை விட்டுக்
 கடற்பட்டுக் கீரவில்லை அவர்கள் ஓட்டம்.

அந்த அறைக்குள்

ஆலையின் சுங்கொலி கேட்டதா - உள்
 அரைகுரைத் தூக்கமுங் கெட்டதா
 காலையின் விடியனின் போதிலே - போக
 களத்திற்கா நீரோகப் போசிருப்
 வேலையின் தொடர்கணத் காணவே - நீ
 ஸிழித்தெழுப் போபிரட் டுக்களம்
 மரலையின் மங்கலில் திரும்பிவா - வங்கு
 “மாட்டுக்கொட்ட டிக்குள்” நுழைந்துக்கொள்.

இதற்குளுன் அரசாங்கம் நடத்துவாய் - ஒரு
 ஆட்சியின் கலந்திலும் நன்னூலுவாய்
 இதற்குளுன் விவகாரம் அனைத்துமே - முடி
 திருக்கும்ணட் டடிகூடப் போதுமே
 எதற்குளுன் குடும்பங்கள் எத்தனை - உண்டு
 என்பதோ உலகவர் அறிந்ததே
 இதற்குளுன் தீர்மானம் அனைத்தையும் - ஏற்று
 இயக்குவாய் முடிவுகள் காலைவாய்.

மக்களின் நீரப்போடு வளர்ந்ததலும் - அங்கு
 வருவிருங் தோம்புதல் வாழ்ந்ததலும்
 மக்களின் மனவினை கான்பதும் - அவர்
 மக்களின் விழாக்கள் எடுப்பதும்
 பக்களில் வாழ்பவர் வருகையும் - கட்சி
 பலம்பெறும் வழிவகை செய்வதும்
 சிக்கலில் முந்தீத் துடிப்பதும் - அந்த
 சிற்றறைக் குள்ளிடம் நடத்துவாய்.

புல்லாருவி

கொஞ்ச தமிழனை வெஞ்சம் இமந்துமே
கூட்டிக்கொடுத்தவன் யார்டா? அந்தப்
பஞ்சசத் தலைவனை வஞ்சம் முடித்திடப்
பர்ண்டயைக் கட்டுவோம் சேர்டா,

கூட்டிக் கொடுத்தவன் கூட்டத்தைக் கண்டதும்
காரியுமிற்க்குமே துப்பா - அன்று
கூட்டில் கிளியாகப் பூட்டிக் கிரையிட்ட
கொடியருக்கே கரி அப்பா,

திட்டங்கள் எத்தனை சட்டங்கள் எத்தனை
தீட்டியநாக வேகாட்டினான் - பல
பட்டங்கள் தேடவே கொட்டி முழக்கினான்
பாவக் கரங்களை நீட்டினான்.

அஞ்சாத தமிழரை நஞ்சான கெஞ்செசா①
ஆட்டிப்படைத்தவன் யார்டா - இங்கு
ஆஞ்சாத தமிழர்கள் கெஞ்சா லொன்னுகிடத்
தோன்வலி கூட்டுவேகம் கூறா.

மும்மொழி மக்களும் எம்மொழி மக்களும்
மொத்தமாய் ஒற்றுமைகாணகிக்குர் - இங்கு
எம்மொழித் தமிழருள் எம்மையே கெடுத்திடும்
இழிஞரும் ஒருசிலர் வாழ்கிக்குர்.

ஷட்டம் அடைந்தவன் கெட்டுத் துடித்தவன்
எம்மையே காட்டிக்கொடுத்தவன் - கெய்
கோட்டம் அடங்கிட திட்டங்கள் திட்டவே
கூடுவேகம் ஒற்றுமை காணவே.

பேச்சுவார்த்தை.

“பேச்சுவார்த்தைகள்” முடிந்த தடா - பெரும்
 பிரச்சினை வொருவிதம் விடிந்ததடா - இனி
 முச்சு விடாதே கிளம்பிடடா - மூட்டை
 முடிச்சுக் கலுடன் புலம்பிடடா
 ஏச்சம் பேச்சும் போதுமடா - பல
 இழவும் பழியும் போதுமடா - உள்
 கூச்சம் கொடுணம் நின்றதடா - ஆட்சிக்
 கொள்கை எண்ணம் வென்றதடா,

உறவும் நட்பும் பிரிந்ததடா - இங்கு
 உள்ளவர் தொகையும் சரிந்ததடா - நல்
 அறமும் முறையும் கெட்டதடா - முடிவு
 அவசரப் பேச்சில் பட்டதடா.
 பிறந்தவர் பெற்றவர் பிரிவரடா - கூடிப்
 பிலைந்தவர் கண்ணீர் சொரிவரடா - மண்ணில்
 இறக்குவர்க் கிறையோன் விதிந்ததடா - இங்கு
 எமக்கென எவரே விதிந்ததடா.

ஊயும் மகனும் போகவடா - மகள்
 தன்கண வனுடன் ஞோகவடா - அவர்
 சேயும் பிரியும் நிலைமையடா - எங்கும்
 சிந்தை செடிக்கும் கவலையடா
 தேயிலைச் செடிகள் கருகுமடா - வளம்
 செழிக்கும் மலைகள் உருகுமடா - நாடு
 வாயிலடித்துப் புலம்பு மடா - தம்மை
 வளர்ந்தவர் பிரிவில் குழம்புமடா.

உழைத்து உழைத்து இங்கட்டையடா - ஒரு
 உபர்வினில் வைத்தவர் கூட்டமடா - இனி
 பிழைக்கும் வேறு வழியையடா - தேடிப்
 பிடித்துக் கொள்வதில் நெளியுமடா
 அழைத்தவர் கூட்டம் மறைந்ததடா - எம்
 அந்திம காலம் நெருங்குதடா - துயர்
 இழைத்தவர் கூட்டம் பிழைத்ததடா - இங்கு
 இளைத்தவர் கூட்டம் கலைந்தநடா.

“கள்ளத் தோணிகள்” பெயரில்டா - பலர்
 கலங்கியே ரூறுவர் கப்பல்டா - அன்று
 நல்ல தோணிகள் மூலமடா - இங்கு
 நாங்கள் வந்தது வாழுவடா
 உள்ளம் குழுறிக் கலங்குதடா - கப்பல்
 உறுமிக் கொண்டு கிளம்புதடா - சில
 புல்லர் சிரிக்கின் றூர்களடா - காலம்
 புத்தியவர்க் குப் புகட்டு மடா.

எல்லாளன் சொல் கேட்டதடா - ஈழம்
 இன்பத் தமிழனும் ஆண்டதடா - பெரு
 வல்லாளன் நம் சோழனடா - ஒரு
 ஒரு அசேலன் செருக்கின் காலனடா
 எல்லாம் அன்று செய்ததடா - அவர்
 இனத்தின் கூட்டம் கெட்டதடா - துயர்
 இல்லம் வள்ளம் போகுமடா - அந்த
 இனமோ நாடு கடக்குமடா.

யാൻ

കൊങ്കുമൊയി പേഴിവുരുമ് കിലികിൾ ഇരുക്കക
 കോട്ടാൻ കുരളകേട്ടു മകിയ്വാ രുന്നടോ
 നഞ്ചുചു.മിച്ച ഓകമ്അമു കേസൽ ഗ്രജുമ്
 നാമ്കമുത്തിലു അണിവോമോ പ്രഹം ഇരുക്കപ്പ
 പ്രിഞ്ചുത്തിനെ അരുക്കുവരേച്ച മധ്യലൈ പേക്കമ്
 പേഴിനുക്ക ഊമൈശാല്ലൈ വിരുമ്പു വാരോ?
 പത്രക്കെത്താതെ സകമ്മിരുക്ക വെവ്രുട്ട താരപിലേ
 പാപ്പൂട്ട ഇല്ലാമല പട്ടുപ്പാർ ധാരേ!

മണാച്ചിസമ് മലരിനുക്ക കാക്കതപ്പ്
 മണാമ്പേൻഡി മുക്കർപ്പവർകൾ ഉന്നടോ ചൊല്ലിവി
 പണമ്മുട്ടുമു പൈപ്യത്തിനെ വിസിവിട്ടുപ്
 പരതേരി ഒട്ടെടുപ്പാർ എങ്കേ ഉൺസാര്
 കുണ്ണമുൻണ മൈനിയാണി ഒതുക്കി വിട്ടുക
 കുടികേടി യൈത്തിനാപ്പോൻ മുട്ടാൻ അൻറ്റേ
 തണ്ണലറുകേ കുണ്ണിക്കാപ ചിണിപ്പാ രെല്ലാമ
 താവുവരോ മിന്മിനിപ്പിൻ ഒൺഡിയൈക് കണ്ണു.

ഇന്തപ്പാർക്കതുമ് പോതോൻരു പുരി കിന്റരു
 ഇനിത്തിനുക്ക തീന്നാതു ഇയർ ലാമോ
 എത്തെവ്വാ റൂപപോകിൽ തിട്ടുല വേൻമു
 എന്പത്തിനെ അറിന്തുപയൻ പെരുതല വേൻമു
 വിതവിതമാമ എഗ്യിതയ എൻജണങ്ങ കണി
 വികർപമരുപ് പയൻപട്ടുത്ത മരന്തു വിട്ടോമ
 ഇതഫുടനേ അറിവുത്തിനാപ് പയൻ പട്ടുത്തി
 ഏற്റപടി അണിത്തിലുമേ പയിജാക് കോൺവോമ.

பாலம்

விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் தொடர்பாய் - ஒரு
விரிவான பாழ்வெளியும் பாலம்
பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் ஊடே - கடும்
பித்தம் வரப்போகப் பாலம்

பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் இடையில் - விற்கும்
பிணைப்பான தொருபெரிய பாலம்
உறவுக்கும் பிரிவுக்கும் நடுவில் - அன்பு
உள்ளங்கள் இணைப்பிலொரு பாலம்

கருணைக்கும் கடுமைக்கும் பொதுவாய் - இறுகக்
கட்டப்பட்ட டிருப்பதொரு பாலம்
பெருமைக்கும் சிறுமைக்கும் ஏணி - போல்
பெரியவொரு இடைவெளிக்குப் பாலம்

எழுத்துக்கும் சொல்லுக்கும் நடுவில் - மொழி
என்றவொரு விரிவான பாலம்
பழமைக்கும் புதுமைக்கும் தொடர்பாய் - இங்கு
பற்றுக்கோ டானதொரு பாலம்

வெறுப்புக்கும் விழுப்புக்கும் இடையே - ஒரு
விதமான மனப்போக்கும் பாலம்
வறுமைக்கும் வளத்திற்கும் இணைப்பாய் - இங்கு
வாழ்க்கையின் வேற்றுமையும் பாலம்

வீழ்ச்சிக்கும் எழுச்சிக்கும் இடையே - ஒரு
விச்தைப் பிடிப்புவெறு பாலம்
வாழ்வுக்கும் சாவுக்கும் இணைப்பாய் - அதன்
மத்தியில் ஓர் ஆடு பாலம்.

கவித்தொகை

ஆல்கடல் திரைபது கிடந்ததடா - அதில்
அலைபெனுங் கவிவரி எழுந்ததடா
குழ்வளி எழுதுகோல் நெண்டதடா - சோகத்
துயரறும் காவியம் படைத்ததடா

விழங்கிடும் கதிரவன் மறைந்தபின்னும் - அங்கு
மின்மினி ஒளிசெய நிலவெழுந்தும்
குழ்மணற் கரைவிழி அலைக்கவியைப் - படித்துச்
க்கைவத்து கவியெலாம் கரைந்தனவே

எழுதிய கவியெலாம் நிலைக்கவில்லை - கடல்
ஏட்டுடன் சங்கம மாகினவே
மழுங்கிய காற்றெழுத் தாணியதோ - இன்னும்
வளர்கவி தீட்டிட மறக்கவில்லை

விழுங்கின கவிகளைக் கரைவிழியும் - உடன்
விட்டன ஏப்பம் ஆயினுமங்கு
குழுயிய மணல்விழி கவித்தொகைகளைய - என்னைக்
கூட்டிப் பார்க்கலும் மறந்ததுவே.

தைப்பாவை

உழைப்பாளர் பொங்கல்இன்று னர்த்தொழிலா எர்பொங்கல்
பிழைப்பிலார் எல்லார்க்கும் பெரும்பொங்கல் - மழைபொங்கி
மாசிலத்தில் பட்டதனால் வளம்பொங்கல் இதனுலே
தேநிகர்த்த தமிழ்ப்பொங்கள் திருஞாள்

வீடெல்லாம் மகிழ்வெய்தி விதிபொலாம் புதுமைபொங்க
நாடெல்லாம் இன்பமே நனிபொங்க - ஏடெல்லாம்
இப்பத்தமிழ் பொங்க இதயமெலாம் பால்பொங்க
அன்பிற்கலம் பொங்கும் அமுது

தெருவெல்லாம் இசைபொங்கத் திசையெல்லாம் எழில்பொங்க
கரும்பெல்லாம் இனிமைத்தேன் கரரபொங்க - அரும்பெல்லாம்
மொட்டவிழிந்து நகைபொங்க முற்றத்துப் பாளையிலே
கட்டவிழிந்து தேன்பொங்கல் கான்

வாசல் தளமெல்லாம் வரிக்கோலக் கலைபொங்க
சேம் உறவெல்லாம் சிறைபொங்க - பூசை
மணியோசை சங்கோசை மாவிலைதோ ரணத்நோடு
அனிபாளை யுள்பொங்கும் அரிசி

மஞ்சல் சிறம்பொங்க வாழைக் குலைபொங்க
இஞ்சி மணம்பொங்க இல்லமெலாம் - கொஞ்சம்
மக்கள்புத் தாடைகளை மகிழ்ந்தனரிய கழக்கென்னும்
திக்கிலே பரிதிபொங்கற் சிறப்பு

மார்கழியாள் மடிகின்றுள் மங்கழைய்ப் பொங்கல்வர
சீர்விழியாள் தைப்பாவை சிரிக்கின்றுள் - பார்மீதில்
எல்லாரும் கொண்டாட இனிபவிழா பொங்கலெனக்
சொல்லாரும் உள்ளாரா சொல்.

விடுதி

தொள்ளையடித்தவன் கண்ணக் கோல் வைத்தவன்
 கூடும் இடம் அதுதான் - துயர்
 பாடும் மடம் அதுதான் - எழிற்
 கிள்ளைமகட் கற்பைக் கிறி எறிந்தவர்க்
 கேற்ற இடம் அதுவே - வெறி
 மாற்றும் இடம் அதுவே

அரசியல் சூதாடி அடைபட்ட இல்லங்கீர்
 அறிவுகம் திருந்திவிட்டால் - உண்மை
 செறிவுகம் வருங்திவிட்டால் - மக்கள்
 முரசுகளாம் பெரும் முன்னணித் தலைவர்கள்
 மூழ்கும்சிங் தலைக்கூடம் - சிலர்
 வாழ்வின் பெருமாடம்

வேசியர் இழைஞாக மேங்கு கெடுத்தவர்
 வித்தை மறக்கும் அறை - அந்த
 முத்தம் இறக்கும் அறை - நெஞ்சப்
 பாசிபிடித்தவர் பாவும் புரிந்தவர்
 மாபியார் விடென்பராம் - போலிச்
 சாபியாருஞ் செல்வராம்

நல்லவனை மாற்றிக் கெட்டவன் ஆக்கிடும்
 ஞாலம் இருள்ஞாலம் - அங்கு
 காலம் செயும்கோலம் - நன்மை
 அல்லவனை மாற்றி நல்லவன் ஆக்கிடும்
 அறக்குடில் அன்புஇல்லம் - ஒரு
 மறக்குடில் வன்சிரையாம்.

புதைகுறி

தாய்துடிக்க சேப்பறித்துத் தகனம் செப்கிறுய் - பலர்
 தவத்ததும் மல்மன்றதோ டுடலங் கொய்கிறுய்
 சேய்குழுற்ற தாய்அழித்துச் சேர்த்துக் கொள்கிறுய் - இங்கு
 செத்தவரை உனில்புதைத்துத் தீர்த்துக் கொள்கிறுய்

மனைவியமுக் கணவனை மறைத்து வைக்கிறுய் - பின்
 மண்ணெடுமெண் ஞைவவனை மிறைத்து வைக்கிறுய்
 வினைமுடித்த மனையுடலை விரும்பித் தின்கின்றுய் - நீ
 வினடுகொடுத்தோர் சடலங்களும் வேண்டு மென்கிறுய்

உறவினரின் சடலங்களை உண்டு தீர்க்கிறுய் - பல
 உலுத்தர்களின் கட்டடகளைக் கண்டு ஆர்க்கிறுய்
 அறவினர்களும் மெய்களையும் அழித்துப் பார்க்கிறுய் - நல்
 அறிஞர்களின் பினங்களையும் ஒழித்து வேர்க்கிறுய்

வீரர்களின் பிரேதங்களை வீழ்த்திப் புதைக்கிறுய் - பல
 விவேககளின் சரீரங்களை வேண்டிப் பதைக்கிறுய்
 சோரர்களின் தலைசமலைபைத் தோண்டி இடுகின்றுய் - மன்னர்
 நூக்கங்கண்டு அவற்றையும்தான் வேண்டி இடுகின்றுய்,

சொந்தம்

யாருக்கு யார்தான் சொந்தமடா - இங்கு
 யாருக்கு எதுதான் சொந்தமடா - இந்த
 ஊருக்கு சொந்தம் ஒருவனென்பான் - செல்வம்
 உரிமைகள் எனக்கென ஒருவன்சொல்வான் - இந்தப்
 பாருக்குள் எனக்கே பலபொருளும் - எனப்
 பட்டயம் கட்டி ஒருவனிற்பான்.

வானத்திற்கே மழை சொந்தமென்றால் - அது
 மழையாய் இங்கேன் பொழிகிறது - இன்ப
 கானத்திற்கே இசை சொந்தமென்றால் - தென்றல்
 காற்றில் அதுவன் தவழ்கிறது - பக்கி
 ஞானத்திற்கே முத்தி சொந்தமென்றால் - இந்த
 ஞாலத்தில் அதுவன் கமழ்கிறது

கடலுக்கு அலையே சொந்தமென்றால் - அது
 கரையே நிதமரன் தழுவியது - இந்த
 உடலுக்கு உயிரே சொந்தமென்றால் - அது
 ஒருங்கள் எங்கோ பறப்பதுவன் - தாழை
 மடலுக்கும் காம்புக்கும் உள்ளசொந்தம் - அது
 மடிந்து விழும்வரை மட்டுமடா.

தீர்ப்பு

வாழ்வது சிலாள் வழக்கமடா - இங்கு
 வந்தவர் கதையே விளக்கமடா
 தாழ்வது வாழ்வின் ஒருபகுதி - பொருள்
 சகலமும் பெறுவது மறுபகுதி

வந்ததும் வாழ்வதில் ஆவல்கொண்டான் - அவன்
 வாழ்ந்து சலித்ததும் சோகம்கொண்டான்
 சொந்தமும் பந்தமும் சேர்த்துவைவத்தான் - பல
 சுற்றமும் பற்றுடன் பர்த்துவைவத்தான்

மனைவியை மக்களைப் பெற்றுஇன்றுன் - இந்த
 மண்ணிலும் பொன்னிலும் பற்றுளன்றுன்
 நினைவையே நிறைத்தவன் ஏழைன்றுன் - ஏதும்
 கெஞ்சில் இல்லாதவன் மோழைன்றுன்

நன்மையைத் தீவிமயை வகுத்துவைவத்தான் - உடன்
 நல்லதைக் கெட்டதைத் தொகுத்துவைவத்தான்
 உண்மையைப் பொய்மையைச் செய்திருந்தும் - எல்லாம்
 ஒளித்துக் கொண்டார்இந்த மண்ணுக்குள் போ,

இருளில்

வானகம் ஒருபூறம் மயங்கும் - இந்த
மனுக்குலம் மறுபூறம் உறங்கும்
கானகம் ஒருபூறம் தூங்கும் - பச்சைக்
கழனிகள் மறுபூறம் ஓங்கும்

கடல்டீர் ஒருபூறம் சீறும் - செஞ்சுசக்
கற்பனை மறுபூறம் ஊறும்
உடல்சோர் வொருபூறம் நீங்கும் - காதல்
உறவோர் புறத்தில் ஓங்கும்

காகம் மரத்தினில் துயிலும் - பாயும்
கவிகளு மெங்கோ உறங்கும்
நாகம் பொங்தினில் கிடக்கும் - கொடும்
ஙகப்புலி களெல்லாம் அடங்கும்

ஆங்கைகள் எங்கும் அலறும் - இறக்கை
அடித்தே வெளவால் பறக்கும்
சாங்கி யளிக்கும் இரவில் - திருடர்ச்
சந்தடி மெதுவாய்க் கேட்கும்

இரவின் கணகள் விழிக்கும் - சில
இதயத் துடிப்புக் களிலே
பிரிவின் நெருப்பும் தீயக்கும் - இருட்
பேயை விடிபல் மாய்க்கும்

பனித்துளிகள்

கண்ணுக்குத் தெரியாத துளிகள் - பனி
கடுங்கோபம் கொள்துற்றற் சழிகள்
வின்னுக்குச் சமையென்று தானே - வந்தாய்
வெறிகொண்டு தருங்குளிரும் ஏனே?

இரவிலே வருகின்றுப் பூக்குத் - துக்கம்
இல்லாமல் செய்கின்றுப் பந்தன்
வரவிலே எத்தனை வெறுப்பு - நீ
வருகின்றுப் பூவிலே பயமா?

மண்ணுக்கு உன்வரவு வேண்டாம் - என
மறுத்தாலும் தீவருதல் கண்டோம்
எண்ணுக்கும் எட்டாத துளிகள் - கொட்ட
ஏங்காதோ தூங்காதோ விழிகள்?

உன்னுடைய கொடுமைதனைத் தாங்கிக் - கொள்ள
உரமான போர்வைதான் வேண்டும்
மன்னரிவர் மக்களிவர் என்று - பாராய்
மையிருட்டில் வதைக்கின்றுப் பாவி.

தெருநாய்கள் உலகோர்கள் எல்லாம் - உனைச்
சிறிதேனும் விரும்பாமல் நாளும்
வருநோய்போல் வெறுப்பார்கள் குளிரில் - சில
மாதங்கள் துடிப்பார்கள் அறிவாய்.

ஈண்

வின்னில்து மும்சிலவை எடுத்து வீட்டின்
 விளக்காக்க நினைப்பதைப்போல் மட்டும் என்ன
 கண்ணில்வரு முப்புக்கைக் கொண்டே கல்ல
 கரிசமைக்க முடிந்திடுமோ மனிதப் பசிக்குப்
 பொன்றிலுள ஆவலினால் அதனை உண்ணப்
 போவாரோ எழில்கொஞ்சம் சிலையாப் ஸ்ர்கும்
 கன்னிழுள உடல்கைத்துத் தமுவுவார் யார்
 கடல்டைர அருந்தும்வாய் எவரின் வாயோ

வானவில்லென் வடமெடுத்து ஆசைக் காக
 மாலையாகக் கழுத்தணியும் ஆவல் என்னே!
 “கானல்டீர் விடாய்தீர்க்கும்” என்போர் எங்கே?
 கண்சிமிட்டும் விண்மீன்கள் கலைக் குதவுபோர்
 கூனல்வான் முகில்மீது படுப்பேன் என்றால்
 கூடிடுமோ முடியாது காரணத்தை யும்
 ஏனென்று ஆராய்ந்தேன் புரிய வில்லை
 இவையெல்லாம் மனிதசக்திக் எட்டா ததோ?

கொடுமை

ததியன்னு உ லகத்தில் கேர்மை உ.ங்கி - கம்
 நினைவெல்லாம் வாழ்நாளில் இனிலை காட்டச்
 சோதியென மின்னுகின்ற ஈகைப் பண்பும் - உ.ங்கி
 தயர்க்கொடுமை வாழ்வினிலே தாழ்த்தப் பட்ட
 சாதியென இருக்கின்றார் ஜபோ பாவும் - பெருஞ்
 சாக்கடையின் புழுக்களென கெளிகின்றார் கள்
 நாதியிலா மக்களெல்லாம் கொடுமைத் தியில் - வீழ்த்து
 நலிகின்றார் நாசமாகப் போகின் ரூரே!

ஏழையென இருக்கின்ற மக்கள் வாழ்வு - கடும்
 இருட்டறைக்குள் நடக்கின்ற கேலிக் கூத்து
 வாழையடி வாழையென ஏழ்மைத் தியில் - வீழ்த்து
 வாழ்விழக்கு போகின்றார் கொடுமை ஒரு
 வேளைக்குச் சோறில்லை பசியின் கொடுமை - வாழ
 விடில்லை இடமில்லை எங்கும் அடுத்த
 நாளைக்கு என்னாகும் வாழ்வை ஒட்ட - இனி
 நல்லவழி கிட்டாதா என்றே ஏக்கம்.

உடுப்பதற்கு உடையில்லை மானம் காக்க - ணங்கு
 உலுந்ததுணி கிழிந்துதடை கொடுமை சற்றுப்
 படுப்பதற்குப் பாயில்லை தெருநாயைப் போல் - ஊர்ப்
 பாதையிலே குளிர்வாட்டத் துடிக்கும் வாழ்வு
 கொடுமையிலும் கொடுமையடா சாவு வரைக்கும்
 கோழைகளாய் மோழைகளாய் பெரும்பய ணத்தில்
 கெடுக்குரம் இப்படித்தான் கழிக்கின் ரூர்கள்
 சீம்மதியை இறப்பினிலும் அடைய மாட்டார்

நஞ்சப் புதீர்கள்

எத்தனையோ வித மனிதரப்பா - அவர்
 எண்ணங்களில் பல வின்தையப்பா
 இத்தரை இன்பம் வெறுத்துவிட்டு - சொர்க்க
 இன்பத்தை நாடி இருப்பாரப்பா
 நித்தம் பொருள்மீது ஆகைவைக்கும் - பலர்
 செஞ்சமோ பேராகசைத் தேக்கமப்பா
 செத்தும்சா காப்புகழ் தேடிடவே - பல
 செய்திடும் கூட்டமோர் பக்கமப்பா

பெண்ணுசை பேராகசை கொண்டவரின் - கூட்டம்
 பெருங்கூட்டம் இங்கொன் நலீகுதப்பா
 மண்ணுசை கொண்டவோர் கூட்டமப்பா - நாட்டில்
 மலீலபோல குவிந்தே வருகுதப்பா
 பொன்னுசை பிடித்திட்ட யேயகன்ஒரு - புறம்
 புத்தி தமோறி வருகுதப்பா
 “என்னுசை இது”வென்று அறுதிஇட்டு - இங்கு
 எவரப்பா கறுகிருர் இல்லையப்பா.

உள்ளும் புறமும்

உள்ளத்திற் குள்ளொருவன் உறவுகு கின்றுன் - புற
 உருவத்தில் இன்னென்றுவன் உலவு கின்றுன்
 கள்ளத்தை உள்ளொருவன் பதுக்கு கின்றுன் - வேடம்
 காட்டி கதைத்தொருவன் ஒதுங்கு கின்றுன்
 வெல்லத்தைப் பேசுகினிலே வார்த்தி ரூப்பான் - ஓருவன்
 விசத்தைமற் றவண்டுள்ளே சேர்த்தி ரூப்பான்
 நல்லதையே செய்வதைப்போல் நடித்திருப் பான் - ஒருவன்
 சபவஞ்சகம் மற்றவன் வடித் திருப்பான்

கொலைகள் வுகள்பற்றி தூற்றிடு வான் - ஒருவன்
 கொடுமையை உள்ளொருவன் போற்றிடு வான்
 கலைபண்டு காவியங்கள் ஏற்றிடு வான் - ஒருவன்
 காமத்தை உள்ளொருவன் “ஐற்” நிடுவான்
 நிலைகெட்ட மாண்டின் கெஞ்சில் ஒருவன் - புறம்
 செறிசொல்லும் பொப்காரன் மற்று மொருவன்
 அலைகின்றன ஒருவனுக்குள் இன்னென்று வனுப் - அவள்
 அகற்றதொருவன் புறந்தொருவன் புதுயிருக மாய்.

துரோகம்

கறையான்கள் புற்றெடுக்கக்
கருஞாகம் குடிபுகுந்தால்
முறையாகும் என்றெவரும் சொல்வார்களா - நல்ல
முடிவாகும் இதுவென்று கொள்வார்களா

தேவீக்கள் கூடெடுத்துத்
தெள்ளிமுத அடைபயமைக்க
மானிடர்கள் தேனெடுக்கும் மண்ணும் அடா - இது
வலியவர்கள் மட்டும்வாழும் மண்ணும் அடா

வயலினிலே நெல்விதைத்து
வரப்புபர நீர்பாய்ச்ச
உயர்ந்தோங்கிப் புல்விளையும் உலகாம் அடா - இது
ஒன்றைப்பான்று ஏய்த்துவாழும் உலகாம் அடா

இருள்போக்க நிலவெரித்தால்
இருண்டமுகில் திரண்டுவங்து
மருள்கொடுத்து ஒளியழிக்கும் மாநிலம் அடா - இது
மற்றவரைக் கெடுத்துவாழும் மாநிலம் அடா.

இதுதான் உலகம்

நல்லவர்க் கெல்லாம் இந்த
 ஞாலத்தில் இடமே இல்லை
 பொல்லாங்கு செய்வா ரெல்லாம்
 போற்றுதற் குறிய ரானூர்
 வல்லவரென் போர் எல்லாம்
 வாய்ச்சொல்லில் வீர ராகி
 எல்லார்க்கும் பெரிய ரானூர்
 இதுதானும் உலகம் அப்பா

அறிஞர்கள் எல்லாம் கடவில்
 -ஆலத்தில் முத்தாய்ப் போனூர்
 அறிவிலார் பலரோ டின்னும்
 அசடுகள் சேர்ந்து கொண்டார்
 நெறிகளால் உயர்ந்தோ ரெல்லாம்
 சேரால் திஹைக்குள் போனூர்
 செறிதரும் கொள்கைக் குன்னைச்
 சிறைத்திடும் உலகம் அப்பா

காக்கள் சேர்ப்ப தற்கே
 கட்சியின் பெயரைச் சொல்வோர்
 பேசுவ தெல்லாம் பார்த்தால்
 பெரும்பெரும் புளுகே ஆகும்
 கூசுவ தில்லை ஏய்க்கும்
 கொடியவர் நெஞ்சம் அந்த
 ஈசனின் பெயரைச் சொல்ல
 இதுதானும் உலகம் அப்பா.

குற்றம் குற்றமே

மனிதப் பிறவி அவ தரித்தப் பிறகுவந்த
மாபெரும் ஏற்றத் தாழ்வு - மனிதப்
புனிதப் பிறவிக்குள் இனியும் இருப்பது
பொல்லாத பொரிப் குற்றம்

ஒன்றே மாந்தர்குலம் ஒன்றே தெய்வமெனும்
உண்மை வகுந்த பின்னும் - அதை
அன்றே மறந்து அட இன்றும் வெறுத்தார்கள்
ஜயகோ பெரிப் குற்றம்

போற்றப் பிறந்த இனம் ஏற்றம் அடைந்த இனம்
போக்கில் தவறுவது ஏன்? - பாழ்
சேற்றுள் வீழுந்தெழுந்து சித்தங் கலங்குவதும்
சிந்தனைஇல் லாத குற்றம்

உண்மை மறந்துபல நன்மைதுறந்த மக்காள்
உப்பும் வழி இழந்தீர் - அந்த
எண்ணை மனதில்வந்தும் இன்னும் சுணங்குவதில்
என்னென்ன கேடு களோ

எத்தனை பெருமைஇங்கு எத்தனை சிறுமைஇன்னும்
என்னென்ன சண்டை பிளவு - அவை
அத்தனைக் கிடையில்நல்ல உத்தமர் களைமறத்தல்
அடுக்காத பெருங் குற்றமே.

சொர்க்கத்தின் வாசல்

பெண்மோகம் கொண்டவர்க்கு அவளே சொர்க்கம்
 பிற்கொன்று சொர்க்கமென உண்டே யாகில்
 மண்மோகம் கொண்டவர்க்குப் பூமித் தாய்மேல்
 வளங்கொழிக்கும் செல்வந்தான் வாழ்வுச் சொர்க்கம்
 கண்மோக வலைவீசும் கணிகை தீர்ப்பு
 காசுபணத் திற்புருள்தல் கானும் சொர்க்கம்
 பண்ணேசைப் பித்தான் இசைக் கலைஞர்
 பாடுவதில் சொர்க்கத்தின் வீளிம்பைக் காண்பான்

அறிஞருக்கு நூலெடுத்து ஆய்வு தென்றால்
 அறியவொரு சொர்க்கமாய் ஆழங்கே போவார்
 வறிஞருக்கே கால்வயிற்றுக் கஞ்சித் தண்ணீர்
 மனம்பிறைந்த சொர்க்கத்தின திருப்தி காட்டும்
 நெறிபோதி அறங்காக்கரும் அடியார், எங்கும்
 நிறைந்தபரம் பொருள்வணங்கித் திளைத்து உன்மை
 மறைபோதி ஞானத்தின் முதிர்ச்சிக்குப் பின்
 வாலுவகில் கிடைப்பறுவே சொர்க்கம் என்பார்

வீரருக்கு மாற்றுங்கை வேல்மார்புக் குள்
 விரைந்திடனும் எதிரியினைத் தன்கை வாளால்
 தீரமுடன் வெட்டிச்சாய்த் தெறிந்து விட்டுச்
 சிறிதப்படி சாவதுதான் யீர சொர்க்கம்
 பேரரங்கில் ஏறின்று கவிதை பாடிப்
 பெரும் புகழைப் பெறுவதுதான் புலவன்சொர்க்கம்
 ஊரரங்கில் ஏற்றின்று முழக்கஞ் செய்து
 உயர்வெப்பதல் பேச்சாவன் கானும் சொர்க்கம்

கலைவளர்க்கும் மோகத்தின் விளிம்பில் நின்று
களிப்புறுந்தல் கலைஞர்கள் காணும் சொர்க்கம்
உலைவளர்க்கும் கொல்லருக்கு “வளைந்து” கொடுக்கும்
உருக்கின்மறு பிறவியிலே சொர்க்கம் தோன்றும்
வலைவிசும் மீனவர்க்கோ கடலை விட்டு
வந்தபின்பு பெறும்பயனால் சொர்க்கம் கிட்டும்
விலையின்றித் தவிக்கும்பாட்ட டாளரிக் கூட்டம்
நித்திரையில் மட்டுங்தான் சொர்க்கம் காணும்

உலகத்தின் கைகள்

உலகத்தின் கைகள் அவை உழைப்பாளர் கைகள்
 உழைப்பாளர் ஒட்டமதே உலகத்தின் ஒட்டம்
 பஸ்கற்றும் அறிஞரெலாம் ஏற்றுவது இந்தப்
 பாரினிலே பசியாற்றும் உழவுதரும் பெருமை
 நிலமிசைபே ருமுவுக்குங் தொழிலுக்கும் முன்னால்
 சிகராக ஆற்றலென் நெதுவுடும் இல்லை
 நலமுடனே உழவோடு தொழில்களால் வளங்குள்
 ஞாலத்தில் சிறைப்பவரே நான்வண்ணங்கும் தெய்வம்

மன்னர்களின் ஆட்சிநலம் சிறப்புற்று ஓங்க
 வயல்வெளிகள் பெருக்குபவர் உழவர் கூட்டம்
 பின்னாருள போர்த்தொழிலும் பேரரிஞர் ஆய்வும்
 பெருங்கலைஞர் செயற்றிறநும் அர்ச்ச கரோதுதலும்
 வன்னமுற குடைபெறுதல் வேண்டுமென கிளைத்தால்
 வரப்புயர நீர்பாய்ச்சி வாழ்வுயர்த்தும் உழவர்
 முன்னரடி பணிந்துஅவர் முயற்சிகளைப் போற்றி
 முள்ளேற்றும் காண்பதுவே உலகோரின் கடனும்.

புதுமை

உலகினிலே புதுமைபல மக்கள் வாழ்வில்
 உருவெடுத்து வருவதனால் அறிஞர் எண்ணம்
 நிலவினிலே போய்வாழும் வரைக்குஞ் சென்று
 சிற்கவில்லை ஆராய்ச்சி பலதுறை களில்
 உலவிவரு வதனாலே அறிவு, ஆற்றல்
 உயர்ந்துவரும் விஞ்ஞான யுகத்தில் கூட
 தலைவிதியை நம்பியதி மோசம் போவோர்
 தடுமாறி உழல்வதுதான் பெரிய விந்தை!

மதிவண்டி முதற்கொண்டு சக்தி வாய்ந்த
 மின்சார வண்டியடிடன் வாலில் மக்கள்
 அதிவிரவாய்ப் போகின்ற வானி ஜூர்தி
 ஆற்கடலில் மிகப்பெரிய மலைகள் போலக்
 குதிபோட்டு ஒடிவரும் கப்பல்க ளெல்லாம்
 கூடிசிட்ட ஆராய்வைக் கூறும் போதும்
 மதிக்காது அவற்றையெலாம் நம்மில் டில்லோர்
 மருங்கின்றார் இருஞ்ஞக்குள் மயக்கக் தீரார்.

இரும்புருக்கிப் புடம்போட மேல் நாட்டிலே
 எத்தனையோ மிகப்பெரிய தொழிற் சாலைகள்
 பெருமளவில் ஆடைகளை கெய்தற் குள்ள
 பெயர்பெற்ற ஆலைகளுக் களவே இல்லை
 கெருப்பாலும் நோலும், மின் வாடிவாலும்
 சிகரற்ற இயக்கிரங்கள் உருள் கின்றன
 திரும்பிப்பார்க் கின்றிடங் களிலே அங்கே
 தெரிவதெல்லாம் விஞ்ஞானப் புதுமைக் கோலம்

உண்ணுசிறி உணவெல்லாம் புட்டி களிலே
 ஒழுங்காக அடைகின்ற சாதனங் கள்
 மன்னுக்குள் போகவர வசதி செய்து
 வண்டிகளை ஒட்டவைத்த முன்னேற்றங் கள்

கண்ணுக்குந் தெரியாத அனுவைக் கொண்டு
கணக்கில்லா சீர்திருந்தம் செய்து நந்த
வண்ணம் இன் நவர்களெல்லாம் இருக்கின் ரூர்கள்
வாய்ப்பினாந்து கேட்கமட்டும் இருக்கின்றோம் நாம்.

துப்பாதிகிச் சத்தம்கா நெப் பிளக்கும்
சுழன்று கொல்லும் கருவிகளை எண்ணற்றவை
தப்பாது பன்னாட்டின் நேரம் காலம்
தவறுமல் காட்டுகின்ற மணிக் கூடுகள்
ஒப்பற்ற வானெலிகள் தொலை பேசிகள்
உயர்வான் கோட்டுருங்கள் கற்கோட்டை கள்
தப்பற்ற ஆராச்சிக் குழுக்கள் கூடம்
சரியான விஞ்ஞானப் பெருக்கம் ஆக்கு

குண்டுசி குடைவகைகள் குழந்தை கட்குக்
கொஞ்சிவிலை யாடுமெழிற் பொம்மை வகை
கண்ணுடிப் பாத்திரங்கள் காவிதங் கள்
கண்ணுக்கு விருந்தளிக்கும் வண்ணச் சீர்க்கை
விண்டுரைக்க முடியாத புதுக் கருவிகள்
வீங்விதமாய் மருந்துவகை பயிர் பச்சைகள்
மண்ணெல்லாம் பொன்னுக் வளங் கொழிக்கும்
வாழும்வழி நல்லவழி ஆங் கணமத்தார்

இந்தநிலை அங்கிருக்க நமது மக்கள்
இடுகாட்டு அறியாமை இருளில் மூழ்க
மந்தநிலை அடைந்துவாய் கிண்ணூர் களே
வரண்டுவிட்ட வேதாந்தம் படிக்கின் ரூர்களே
அந்தநிலை மாற்டும் நமது மக்காள்
அயல்காட்டார் அறிவின்நு திறத்தைக் எண்ணாரி
தொந்தம் தறிவின்நு திறத்தைக் காட்டத்
நுணரிக்குபல புதுமைகளை நாழும் செய்வோம்.

முத்தம்

கொஞ்சதமிழ்க் கவிதையிலே நெஞ்சைபள்ளும் பொருளின்நயம்
 கூடிவங்கு முத்தமிட்டதே - அடி
 பாடிவங்கு சத்தமிட்டதே - அங்கு
 கோலமயில் தோகையிலே நீலவண்ணப் போர்வையிலே
 கூட்டுவண்ணம் முத்தமிட்டதே - அடி
 கேட்டுவின்றேன் கொத்திவிட்டதே
 அஞ்சகத்தின் பாட்டினிலே பிஞ்சமொழி ஒசைதரும்
 ஆவிவங்கு முத்தமிட்டதே - அடி
 கூவிவங்கு தத்திலிட்டதே - அந்த
 அன்னப்பேடை ஒட்டத்திலே சின்னாடை தேடிவங்கு
 அழகுஇடையை முத்தமிட்டதே - அடி
 பழகுதமிழ் பித்தழுடுதே

வுல்லிக்கொடி ஆட்டத்திலே சின்னிவைத்த நடனவளம்
 வங்குமுத்தம் வைத்துவிட்டதே - தென்றற்
 சிங்குகூட மொய்த்துக்கொட்டுதே - செவு
 வண்ணமலர் தாமரையில் பண்ணிசைத்த வண்டுவங்கு
 வாஞ்சையுத்தம் தங்குவிட்டதே - செம்மைத்
 திஞ்சுசைவையின் விங்குசொட்டுதே
 அல்லிக்கொடி ஆட்டத்திலே தெள்ளிபீர் இதழைசவு
 அன்புமுத்தம் இட்டுவிட்டதே - பார்த்த
 பின்புமொட்டும் கட்டுவிட்டதே - மண
 அந்திமல்லிப் பூவினிலே சிந்திவிட்ட பனித்துளிகள்
 அளித்தழுத்தம் குளிர்ச்சிப்பட்டதே - அது
 குளித்தெழுங்க மலர்ச்சிவெட்டுதே,

வெண்ணிலவு ஒட்டத்திலே பின்னிவரும் பஞ்சமுகில்
விருந்துமுத்தம் தமுகியிட்டதே - ஒளி
மருங்துபித்தம் ஒழுகவிட்டதே - ஒரு
வெள்ளிக்குடம் போன்ற ஒளி அள்ளிந்தரும் ஞாயிறந்த
மேற்கடலை முத்தமிட்டதே - அதே
பாற்கடலை நத்திவிட்டதே
மண்ணிலமலை யின்செழிப்பில் பன்னிர்த் துளிகள்ளனவே
மழைத்துளிகள் முத்தம் வீழ்ந்தன - இங்கு
பிழைத்துயிரிகள் சித்தம்வாழ்ந்தன - காதல்
மங்கையிதழ் கொஞ்சம்போது பொங்கிவரும் அழுதம் இந்த
மன்னவனின் அதரம்பட்டதே - அதில்
இன்னுங்கூட மதுரம்சொட்டுதே.

ஓரே முத்தம்

தளிர்க்கைகள் வீசிவரத் தாமரைபோல் முகஞ்சிவக்கக்
குளிர்ப்பார்வை தேக்கிவைத்த குமிழ்விழிகள் - ஒளிசிந்த
தென்னவனே வந்தெனக்குச் செய்வாய் சுவைபறிய
மன்னவனே முத்தமிடு வாய்

பொங்கித் ததும்பும் உன் பூவுடம்பின் மென்னையடா
தங்கப் பிழம்பெனவே தகதகக்க - திங்கள்
ஒளிகாட்டும் என்னுமிரே உனைக்கெஞ்சி னேண்வாயால்
தெளிதேன் பொழிமுத்தந் தேடி.

உயிராம்சீ எனக்கேபென் உள்ளத்துத் தோட்டத்தின்
பயிராம்சீ என்வாழ்வின் பாசக் - கயிரும்
நீபன்றி நாளில்லை வினைத்துஙான் இன்புறவே
தாயென்று ஒரு முத்தம் தா

எந்தன்மனக் கோயிலிலே இறையெனவே நீயிருக்க
நொங்கிடுமோ என்னுள்ளம் நோகாதே - செந்தமிழே
கொஞ்சம் இதழ்க்கடையில் கொட்டும் சிரிப்போடு
அஞ்சகமே முத்தமிடு அன்பால்

வெள்ளோமனத்தா லென் வேதனைகள் தீர்க்கவுக்த
பிள்ளைக்கனி யழுதே பேரெழிலே - கொள்ளோ
அடித்தெந்தன் நெஞ்சத்தை அறியாத வன்போல
நடிப்பவனே முத்தந்தா நாடி

நீர்வாணயனம்

மனக்குரங்கே உனக்குழரு எல்லை உண்டா
 மரத்திற்கு மரந்தாவும் புத்தி யாலே
 தினங்கினமும் எத்தனையோ எண்ணு கின்றும்
 திட்டபிடா அமைப்பு உஞ்சன் செயல்கள்யானும்
 இனப்புத்தி இன்னுமா மாற வில்லை?
 இறிபுத்தி இன்னுக்கான் தீர வில்லையா?
 எனக்குமுன் எத்தனையோ முதா நையர்
 எல்லார்க்கும் மனிதமனம் நீ குரங்கு

தீவிரமாய்ச் செயலாற்ற வேண்டும் என்று
 திஹரென்று பாய்கின்றும் உச்சிக் கொம்பில்
 கூவியுந்தன் குழுவினரை அழைத்து வைத்துக்
 கூறுகிறும் போது^{கீ}மைக் கருத துக்களை
 ஆவியுடல் களைத்தவுடன் சலித்துப் போக
 அடியரத்தில் ஒடிவங்கு பதுங்கு கின்றும்
 காவினிலே வாழ்கின்ற குரங்கும் நீயும்
 கலப்புமணத் தால்பிறந்தீர் மறுப்பார் இல்லை

உலகியலை அறிவியலை உரிமைப் பேச்சை
 ஒயாது பேசகிறும் அழியாப் பெரும்
 இலக்கியத்தின் பெருமைகளைக் கருத துக்களை
 இடியாக முழக்குகிறும் நீள் உலகின்
 பலவியல்பும் பண்பாடும் கலை வாழ்வையும்
 பறையபறந்து ஒதுக்கிறும் உன்னைத் துப்புத்
 துலக்கிப்பார்த் திட்டபோது புரிந்து கொண்டேன்
 சொல்வதற்கும் நடப்பதற்கும் தொடர்பே இல்லை.

வேதஇதி காசங்கள் விவேகப் பேச்சை
 விஞ்ஞானப் புதுமைகளை விரப் போக்கை
 சாதகத்தைக்கார்த்தி ரங்கோள் களின்
 சலனத்தைப் பஞ்சபூத இயக்கம் பற்றி
 வாதங்கள் புரிவதற்குத் துணைச்சிற் கிணரும்
 வரட்டுப்பேச் சென்பதைன் அறிந்தேன் யேயும்
 ஒதவந்த பின்கடந்து கொண்ட முறையால்
 உருப்படாத திருமனமே உன்னை யறிந்தேன்

தாய்துனத்தின் பெண்பெருமை பேச்சு அப்பா
 சங்கூதிப் பாடுகிறும் அவர் புகழை
 வாய்கிறியக் கத்துகிறும் அவர்கள் தொண்டை
 வானேங்க எடுத்துறைத்து ஆடுகின் ருய்
 பேய்மனமே பின்பவற்கை மறந்து யேயும்
 பித்தாகி ஆம்காமப் பித்தே யாகிக
 காய்கிணரும் காமத்தி பற்றிச் சீச்சி
 கண்கெட்ட நிர்வாண மனக் குரங்கே.

காட்சிகள்

ஆழியைப் பார்அங்கு
குழும் அலைநாதம்
யாழும் குரலெழுப்பும் - அந்த
ஊழிச் சம்மலுக்குள்
வாழும்பல் ந்தைக்குள்
குழும்நல் முத்திருக்கும்

வான்தைப் பாரங்கு
ஸ்னப்பிறை தோன்றும்
மோன ஒளியைக்கம் - மின்னும்
மினச் சிதறவில்
தேனைட முகில்மழைத்
தானம் பொழியுதடா

சோலையைப் பாரங்கு
காலைக் கதிரொளிச்
சேலை அணீந்திருக்கும் - கோத்த
மாலையேண்டுக்கன்
கோலம் செயத்தென்றல்
ஜூலம் புரிகின்றது.

ஓவற்றுச் சுனையைப்பார்
ஆற்றுப் புனலாகத்
தோற்றம் அளித்திருக்கும் - வயல்
நாற்று விளைச்சலில்
போற்றும் வகையினில்
ஏற்றம் கொடுத்திருக்கும்

(Q) வானியைப் பாரதில்
தாவிப் பரக்கும்மீன்
சிவிக்கும் இல்லமதாய் - அந்த
தேவிக்கெனப் பூக்கள்
ஆவி நுடித்திடக்
சூவி அழைத்திடுமே

(O) மக்களைப் பார்பல
சிக்கலில் தோட்கிற
துக்கப் பெருமுச்சொலி - நானு
மக்கி மடிசன்றத்
திக்கற்ற வாழ்வெந்தப்
பக்கமுங் கண்டிடலாம்.

காலம்

காலம்தரு காற்றேட்டம் ஆமாம் அங்கு
 கண்ணுக்குத் தூயாமல் ஒடும் இந்த
 ஞாலம்தரு விளையாட்டு அரங் கதற்கு
 காமெல்லாம் விளையாட்டுப் பொருட்க ளானோம்
 வேலையிலா காலத்தின் விரல்கள் நம்மை
 வேகமுடன் சமற்றுகிற போதிலொல் வொரு
 மூலைகளில் நாம்விழுங்கு போனோம் அங்கே
 முடங்கியவர் எழவில்லை எழுந்தார் வீழுந்தார்

காட்டாற்று வெள்ளம்போல் சிறிது காலம்
 கட்டற்றது ஓடும் அக் காலம் நல்ல
 அட்டாற்று வெள்ளம்போல் கொஞ்சக் காலம்
 நயமாக அமையியுடன் ஒடும் போதும்
 சிட்டாட்டக் கட்டாக மனிதர் வாழ்க்கை
 சிக்கல்மிக மனிதத்தனுல் உடனுக் குடன்
 சூட்டாக இருந்தாலே சிறநிப் போகும்
 குலைந்தாலீர் வாழ்க்கைகளை சேர்ந்தும் போகும்

வெறியாகிக் குமுறும் ஆழ் கடலைப் போல
 மேலெழுங்கு பாப்கின்ற அலைகள் போல
 குறியாகிச் சுழன்றாடும் சுற்றியைப் போல
 கொப்பள்க்கும் கீர்த்திவலை முத்தைப் போல
 தற்கெட்டுப் பலவிதமாய் மனிதர் வாழ்க்கை
 தனவனுப்புக் கனவனுப் ஆண்டா னுகி
 கெற்கெட்டுப் பலவிதமாய் புருக்க ளாகி
 செனிகின்றார் ஏழைகளாய் அடிமை யானார்

கெட்டவரும் கிழோராய் ஆன பேரும்
 கிளர்ந்தெழுங்தா ரொருகாலம் பணத்தால் ஆக்கப்
 பட்டவரும் பதினாறும் அழிக்க போதில்
 பாதாள உலகத்தில் புதைங்கே போனார்
 நட்டாடு விதிகளில் அலைந்த பேர்கள்
 நாடாளப் போய்விட்டார் எல்லாம் நன்றாய்த்
 திட்டமிட்டுச் செபலாற்றும் காலம் செய்த
 செயற்களிய செயலென்று தெரிந்து கொண்டேன்

காலமொரு காற்றேருட்டம் ஆமாம் அஃநு
 கண்ணுக்குஞ் தெரியாமல் ஒடும் காலம்
 கோலமிடுங் கோடுகளாய் மனிதர் வாழ்க்கை
 கோணல்களாய் நேராக ஆகிற்றே ஓய்
 ஒலமிடும் நாளெல்லாம் ஒய்வ தில்லை
 உலகத்தைப் படைத்தபெருஞ் சக்தி யான
 காலமிடுங் கட்டளையால் காலம் ஒடக்
 காசினியிற் காலத்தால் கரைங்கோம் நாழும்.

நூல்

எடுகள் பந்பல ஒன்றுப்புச் சேர்த்து
 இறுக்கிக் கட்டி அழகாய் இருக்கும்
 நாடு முழுதும் அனைவரும் கற்க
 நல்ல கணதகள் கட்டுரை கவிதை
 கேடுகள் போக்கும் கருத்துச் செறிவு
 கேள்வி ஞானம் அளிக்கும் இவற்றை
 விடுகள் தோறும் விதிகள் தோறும்
 விருப்ப முடனே குவித்து வைப்போம்

“என்னும் எழுத்தும் கண்ணென ணத்தகும்”
 என்னும் ஆன்றேர் வாக்குக் கொப்பப்
 பண்ணுங் கண்வி பாரி லெங்கும்
 பரவுதல் செய்யும் பாட நூற்கள்
 வின்னும் மன்னும் விரிந்த கடலும்
 விளைக்கும் அதிசயம் விளக்கும் இவற்றெடு
 பெண்ணும் ஆணும் பிழைப்பற வாழுப்
 பெருமை நெறிகள் அனைத்துங் கூறும்,

விளக்கு

மாலைப் பொழுதில் மனைகள் தோறும் - குல
மாதர்கள் ஏற்றும் ஒளியே நீ
காலைப் பொழுதின் விடிய விலே - உன்
கடமை முடித்தா போகின்றூய்

குழந்தைகள் பெண்கள் எல்லா ரும் - உனைக்
குலக்கொடி யாக வணங்கிடுவர்
மழலையின் முகத்தைப் போலே நீ - ஒளி
வாரிவ மங்குதல் எங்கிருந்து

ஆலய வீளக்கின் தீரி முனையில் - நாட்டை
ஆள்பவன் மாலிஷை, குடிசை களில்
சிலமுடன் ஒளி வீச்சின் ரூய் - மக்கள்
சிங்காத யெலாம் ஒளிகூட்டுகிருய்

வீதிகள் தோறும் பூக்கின் ரூய் - எழில்
மின்மினி பூச்சிக ஸரவின்றூய்
சோதி படர்ந்திடத் தெரு வெல்லாம் - பல
சுந்தரத் தோற்றும் தருகின்றூய்

இருளின் தலைகளை உடைத்தெறிய - நீ
என்றும் சின்று ஒளிகொடுப்பாய்
அருளின் தன்மை ஒளியென்று - இங்கு
அனைவரும் ஒப்புக் கொண்டார்கள்

தூரப் பார்வைக் கழகானைப் - உனைத்
கோட்டுப் பார்த்தால் சுடுகின்றும்
கூரப்பான கூடர் கொண்டு - நி
கோடி உயிர்க்கும் ஒளிதங்காய்

ஒளிதான் இரவீன் விழி எனினும் - இங்கு
உன்னை அணைத்து ஒளிகாற்றும்
வழியைக் கண்டார் காத லர்கள் - இருள்
வாரப்பில் இன்பப் பொருள்கண்டாய்

ஒளியைப் பாய்ச்சும் உண்ணடியில் - இருள்
உறைந்து கிடப்பதும் ஏனடியே
ஒளியை எமக்குத் தந்துவிட்டு - இருட்டு
உறவை சீடும் விரும்பினையோ?

அன்னை நெஞ்சம்

கருவில் வளர்கையிலே - என்றீக்
 காத்திருங்கேன் கண்முன்
 உருவில் காண்பதற்கு கூடங்கு
 உயிரினைக் காத்திருங்கேன்
 திருவில் பிகப்பெரிது - மழைஸ்
 செல்வமே எனமகிழ்ச்சேன்
 மறுவில் மாமணியாய்ப் - பெறவே
 மாதவம் செய்தேன்டா

கருவியி செம்முகத்தில் - ஆடிக்
 காவியம் பலுக்குறும்
 அரும்பெனும் இதக்களிலே - முத்தம்
 ஆயிர மாயிரமாய்த்
 தருவதில் தயக்கமிலை - அந்தத்
 தங்கச் சிலைபிறக்கும்
 ஒருநாள் அதேபெருநாள் - என்று
 உவப்புடன் காத்திருங்கேன்

எண்ணமும் ஆவலுமே - “நிறைங்கு”
 எடுத்து திங்களிலே
 விண்ணகத்தே திகழும் - நிலாப்போல்
 விட்டிலுத்து விட்டாய்,
 மண்ணகத்தே திகழு - எக்தன்
 வாழ்வை நிறைத்திடவே
 வண்ணத் தயிழ்மகனே - நீ
 வளர்ந்து நல்யபெறுவாய்.

பசி

பசியோடு போராடும் போராட்ட நந்தான்
 பாரினிலே மிகப்பெரிய போராட்டம் “வா
 புசி”யென்று கொடுப்பவர்கள் குறைக் கிட்டார்கள்
 புரிக்குதுகொண்டால் வர்களுக்கோ எமப் பசியாம்
 பசித்திருப்போ நிடத்திலே “பசி தா”வென்று
 பாற்சோறு கேட்கின்ற காலம் அப்பா
 புசித்திருக்கும் கயிற்றுக்கோ பசியைப் பற்றி
 புரிக்குதுகொள்ளும் வாய்ப்பில்லை உண்ட மயக்கம்

மயக்கத்தில் எத்தனையோ வித மயக்கம்
 மங்கையர்பால் வெறிகொண்டு மதம் அடக்கத்
 தயக்கத்தை ஒருபுறத்தில் வைத்து விட்டுத்
 தாய்க்குலத்தின் தழுவலுக்குள் தீர்த்துக் கொள்ள
 முயக்கத்தின் பெருஞ்சுகத்தைத் தேடித் தேடி
 மோகத்தைப் பாய்ச்சுகின்ற காமப் பித்தின்
 இயக்கத்தின் அடிப்படையே உடற்பசி தானும்
 இதுபெரிய கொடும்பசியாம் பசிக ஞக்குள்

உடற்பசியென் ரென்றிருக்க அடங்கா வண்ணம்
 உளப்பசிகள் எத்தனையோ மனிதன் கெஞ்சில்
 குடற்பசியே உண்டவுடன் தீரும் சான்றேர்
 கொண்டிருக்கும் தீராத அறிவுப் பசி
 கடற்பெருகில் நால்கற்றும் தீரா தது
 காலத்தின் இறுதிவரை மாரு தது
 தொடர்பாக வருகின்ற பசிகள் எல்லாம்
 தொன்றுதொட்டு வருகின்ற அடங்காப்பசி கள்.

எல்லாம் வல்லவன்

கானும் இடத்திலெல் லாம் - இறைவா
காட்சிப் பொருள் நீயே - அந்தக்
காட்சிப் பொருட் களிலே - இறைவா
கருவின் பொருள் நீயே

மோனத் தவமிருந் தால் - இறைவா
முத்திப் பொருள் நீயே - பெரும்
மோகத் தவம் இருந்தால் - இறைவா
முதிர்ச்சிப் பொருள் நீயே

காதற் தவம் இருந்தால் - இறைவா
களிப்புப் பொருள் நீயே - கடுங்
காமத் தவ மிருந்தால் - இறைவா
கானும்இன் பம் நீயே

வானம் தவமிருந் தால் - இறைவா
மாரித் துளி நீயே - பிறை
மதியுங் தவமிருந் தால் - இறைவா
வளரும் ஒளி நீயே

இடை தவம் இருந்தால் - இறைவா
ஊற்றுப் பொருள் நீயே - அந்தி
ஊழ்கடுங் தவ மிருந்தால் - இறைவா
ஊழிப் பொருள் நீயே.

மயக்கம்

சோலையிலே நானிருக்க சுந்தரமாய் என்மடியில்
பாளைவெடித் ததைப்போலச் சிரித்தாள் - முத்துப்
பல்வரிசைதெரிய இதழ் விரித்தாள்

மாலையிலா வந்ததுடன் மல்லிகையின் வாசனையில்
நலைகொண்டு தென்றல்வந்த தென்னே - அந்த
இசையுடன் குமரிவந்தாள் முன்னே

தேனலைகள் பிதந்துவரும் செங்கமிழின் இசையுடனே
மீனழகு விழிப்படைத்த பெண்ணைள் - வந்து
வேலெறிந்து எனைத்துளைத்தாள் கீண்ணுல்

வானவெளிக் கருமுகிலாய் வாரிப்பூங் குழல்முடித்த
கானக்கருங் குயிலின் குரலாள் - அந்தக்
கலைமகளின் வீணைமீட்டும் வீரலாள்

மாந்தளிரின் நீறமெடுத்து மார்கழியின் குளிரெடுத்து
சாந்தமுடன் கடைபயின்று வந்தாள் - அந்த
சந்தனத் தாமரைமுகத்தைத் தந்தாள்

நீந்தமிழின் குலவிளக்கு தென்னகத்து முடிக்குரிபாள்
காக்தமெனும் பார்வையுடன் நின்றுள் - எனைக்
கட்டமுகுப் படைக்கலத்தால் வென்றுள்

முக்கணியின் சாறுடையாள் இருகணிகள் மார்பகத்தில்
செக்கச் சிவங்கிழுக்கக் கொண்டாள் - நாணச்
செம்மை படரெனைக் கண்டாள்

எக்கணியின் சாற்றையவள் என்னிடத்தில் கேட்கின்றுள்
இக்கணிதான் உள்ளதென்று கொடுத்தேன் - என்
இதழ்களியில் கலவந்னைய எடுத்தேன்,

காந்திருப்பேன்

அரும்பவிழ்த்துச் சிரித்திட்டாள் அல்லிப் பெண்ணாள் - எந்தன்

அகத்தினிலே நிறைந்திட்ட தெப்வம் முங்காள்
கரும்பனிழக்குடி இனிமைவெல்லும் சொல்லின் பொன்னாள் - உள்ளத்
கலைக்கோயில் தனிவாழ்ந்த செல்வம் அங்காள்
குறும்புசைகை முத்தாரம் என்றே சொன்னால் - தேன்
கொட்டுமிதழ் எம்மலரின் இதழோ கண்ணால்
வெறும்பார்வை கூடலூன்று பார்த்தால் என்னால் - தாங்க
வீரயில்லை துடித்திடுவேன் மனத்தின் புண்ணால்

குழலழகு கருமுகிலைத் தோற்கச் செய்யும் - வாழைக்

ஆருத்தமது செங்கழுத்தும் பொன்னில் கையும்
மழலைமொழி யாழிசையாப் வாய்தான் பெய்யும் - இடை
வானத்து மின்னலென ஒளியைச் செய்யும்
கலையழகு அவளடியில் நளினம் கொய்யும் - என்று
கற்பளையில் மகிழ்க்களன்னைம் என்றும் உய்யும்
கிலையழகு அவள்சாயல் விஞ்சைத செய்யும் - இளமைச்
செம்மேனி ஒளிக்கத்திறை ஸிலவுக் கெய்யும்

மங்கையவள் நளிச்நடைஅன் ஏந்தை வெல்லும் - நாள்

மனம்மயங்கி நின்றுலோ இன்பம் துள்ளும்
ஙங்கையவள் விழிப்பார்வை நஞ்சாய்வி கொல்லும் - அவள்
நறுந்தேனுய்ப் பேசிபசெக் தயிழின் சொல்லும்
இயங்கெங்கந் செஞ்சினிலே இன்பம் அள்ளும் - நாங்கள்
இனைந்திருந்தோம் நாளெல்லாம் என்றே சொல்லும்
மங்கலத்தை என்னைக்கண் வீரைத் தள்ளும் - வெளியே
மருக்கொழுங்கை என்றென்றும் நெஞ்சம் உள்ளும்

அன்றிருந்தாள் இன்று அவள் ஜூயோ செத்து - மண்ணீல்
அழிந்துவிட்டாள் எனைமறந்தாள் கிலவின் வீத்து
இன்றிருக்கும் என்குன்பம் முற்றும் செத்து - ஒழிந்து
இல்லாமல் போவதற்கு எந்தன் சொத்து
என்றுவங்கு எனையணைத்து இதழால் சத்து - உள்ள
இனியமுத்தம் நாந்திடுவாள்? காதற் பித்து
கொன்றுஎனைக் குவித்தாலும் இன்னும் பத்து - இலட்சக்
கோடியாண்டு கள்கிருப்பேன் காத்துக் காத்து

மஞ்சள் குளித்தவள்

மஞ்சள்குளித்தவள் கொஞ்சம் சிளியவள்
 மானவிழிப் பார்வையினன் - எந்தன்
 நெஞ்சிலங்கிறைக்தவள் தஞ்சம் புஞ்சதவள்
 நிலவேபுல் நங்கையவள்
 நஞ்சை நிலைத்தவள் நெஞ்சம் புண்ணகவே
 நல்விழிப் பார்வையினால் - அட
 கொஞ்ச இரக்கமும் நெஞ்சில் இல்லாதவள்
 கொன்றிடுவாள் எனையே

தளிர்க்கரம் எடுத்தவள் குளிர்ச்சரம் போலெனைத்
 தழுவினன் மார்புறவே - இள
 ஒளிர்முலை கெளிந்தது களிப்பொடு வருடினேன்
 உதிர்மாய்ச் சிவந்தனளே
 பளிச்சென மின்னலாய் ஒளிசெய்யும் துடியிடை
 வளைந்தது பிடித்தலைத்தேஷ்- பச்சைக்
 கிளியவள் முகத்தில் நளினமாய் நாணம்
 கீறலிடக் கண்டேன்

கலைமகள் மற்கனில் விலையிலா முத்தெனக்
 கழிரொளி வீசிபதே - அவன்
 விலையிலா துக்கிலென நிலையிலா முகிலி ஸை
 மேலையிற் சுற்றினளோ
 தலைக்குழல் கருமுகில் அலைகளாய் அவள்சிரங்
 தாங்கி அசைகையிலே - ஒரு
 சிலையெழில் தருமொரு கலைமகள் அவளெனக்
 சித்தங் கலங்கிடுமே.

குங்குமச் செவ்வைதழி தங்க நிறத்தவள்
குளிர்த்தேன் ஊற்று தரும் - எழில்
மங்கை அணைத்தனன் செங்கை தளர்ந்திட
மலரிதழி தேன்குடிப்பேன்
நங்கையவள் திரு அங்கமெலாம் நான்
ஏறுமணப் பஞ்சலீணபாய் - எண்ணிக்
கொங்கையில் எனத்தீலை தங்கஅவள் மடிக்
குழந்தையெனக் கிடப்பேன்.

த

கொஞ்சம் கொடுத்தெனக்குக் குழந்தை வைத்தவளே
நெஞ்சிற்கி தீயக்கிறது கெடுக்கியே - மஞ்சத்தி
அணைப்புத்தி அழுகுத்தி அழுத்தி அன்புத்தி
பினைப்புத்தி கொடுத்துப்பின் பிரிந்தாய்

பாசத்தி நெஞ்சத்தில் பற்றவைத்த பைங்கொடியே
நேசத்தி மூன்கிறது பினைவெல்லாம் - ஆஸ்சத்தி
செங்கி சிங்தமேல்தி சிற்றின்பத் தீகொடுக்கி
வெங்கி எனவந்தாய் வெங்தேன்

மோனத்திப் பார்வையிலே முற்றவைத்த மோகிளியே
மானத்தி தீயக்கிறது மாய்த்திடுமோ - ஏனத்தி
இதயத்தி இன்பத்தி ஏக்கத்தி முத்தத்தி
புதையத்தி மூட்டினங்கு போனுய்

சொந்தத்தி காட்டினுய் சோகத்தி மூட்டினுய்
பந்தத்தி தந்தவெசம் பாவையே - அந்தத்தி
என்னைத்தியங்குடிட்டதி இவ்வுலகோ இன்னென்றுதி
உன்னைத்தி கட்டபின்என் உயித்தி

மோகத்தி வைத்தவளே முயக்கத்தி தந்தவளே
சோகத்தி இட்டவளே சுடர்த்தியே - போகத்தி
தாகத்தி போகத்தி தழுவல்தி அளித்துப்பின்
சாகத்தி கொண்டவளே சக்தி.

போர்ப்படை

கடல்லை காற்றலைப் பும் நிலவும் - இளங்
 கதிரவன் வெப்பமூம் வாந்திரையின்
 படர்முகில் ஒவியம் இசைக் குயிலின் - ஒரு
 பாடலூம் கிளிமொழி யின்சுவையும்
 சூடர்விடும் ஒளிதா ரகை நகைப்பும் - ஒளி
 துடித்திடும் மின்னெளிப் புன்னகையும்
 மடலவிழ் தாழையின் மணம் நிறைவும் - அம்
 மங்கையின் விழிப்பார் வைக்கிடோ

அன்னநடை டயில் சாய லுடன் - தென்றல்
 அசைந்திடும் மலர்க்கொடித் தோற்றமுடன்
 பொன்னணி எழில்செய வந்து சிற்கும் - ஒரு
 புதுச்சிலை முத்தமிழ் ஒளியுருவும்
 கன்னலின் சாறுடன் தேன் கலங்தே - தரும்
 கவின்மொழி கழறுசெவ் வாயமுதம்
 என்னகம் வந்தொரு பெரும் புரட்சி - எழு
 என்னவோ செய்கிறுள் என்னசெய்கேன்

முல்லைமலர் நகைப் பொரு முரசாம் - விடும்
 மூச்சொரு திப்புயல் புருவமெனும்
 வில்லைவளைத் திருவேல் விழி கன் எனை
 மின்னெளி வேகத் தில்தாக்க
 அல்லியின் மொட்டுகள் மார்பகங்கள் - செயும்
 அனைசுகள் மலைகளின் அதர்ச்சிதர
 மெல்லியல் எதிர்வரும் போதிலொரு - பெரு
 மிரட்சி எனக்கவள் போர்ப்படையே,

காலமெல்லாம் யசீற்வோம்

காதல்மழைல் மொழி கண்களால் சொல்லியென
கருத்தைக் கவர்த்துஅன்பே - நான்
வேதனைத் தீயினில் வீழ்ந்துமே வேகிரேன்
விரைவில்டி எனைக்காக்கவா
மாதவம் செப்தூரல் வாழ்விலே உனைக்கண்டு
மன்னவா அடிமையானேன் - இன்று
சாதலா வாழ்தலா தவிக்கிரேன் உன்செயல்
தாப்புமலைய எனக்கிந்ததால்

ஒருங்களுன் வெறியினுக்கூருகணம் எனைத்தங்
துருகுதல் வீயறிவாய் - உந்தன்
கருளங்தன் வயிற்றிலே உருபெற்று வருவதைக்
காலீரோ வந்துஅந்தத்
திருநாள்ளப் போதுவரும் வருநாளை எதிர்பார்த்துச்
சிங்கதயைத் தேற்றுகிண்றேன் - வந்து
அருள்கூர்ச் தெனைபேற்று அகத்தவர் வாழ்த்திட
அன்புமனை பாளாக்குவீர்

விடிவதும் எழுகதீர் விழுவதும் மலரெலாம்
விரிவதும் மதிவருவதும் - ஒடை
முடிவதே இல்லாமல் வடிவதும் பயிரெலாம்
முளைப்பதும் உலகில்துப்பம்
மடிவதும் இன்பமே வளர்வதும் நாளெல்லாம்
மறைவதே இலைதெய்வமே - சீ
ஷ்டின்வங் தென்மனக் கவலைதீர் மகன்பெறக்
காலமெல்லாம் மகிழ்வோம்.

அவள் ஆடுகிறோள் என்னை ஆடுகிறோள்

குயல்விழி கையெல்தர கனிமோழி களிதரக்
 கனவினி லாடுகிறோள் - காதல்
 புயல்தனில் எனையவள் புழுதினன் ரூடிடப்
 புன்னைகை வீசுகிறோள்
 இபலிசைக் கூத்தெனும் எழில்முத் தயிழ்சேர்த்து
 என்முன் ஆடுகிறோள் - நானும்
 செயலியுங் தபங்க்கு சிந்தை மயங்கித்
 திருமகள் தாள்விழுங்கேன்

சிலம் பொடு குண்டலம் சிந்தா மணியும்
 சிரித்திட ஆடுகிறோள் - ஒரு
 வலம்புரி முத்து மாண்ணையப் போலே
 வளைங்கே ஆடுகிறோள்
 புலம்புகிறோள் இங் நிலமகள் அந்தப்
 பொரன்மயில் ஆட்டத்தால் - பொற்
 கலமென ஒளியுடன் நலமுடை பெண்ணால்
 கலைக்கூத் தாடுகிறோள்

புதுமலர் மதுவென இதற்குமிகு வழிந்திடப்
 பூலைவன் தூட்டுகிறோள் - காதல்
 மதுமலர் அவளென மனமகிழ்ச் தவளையென்
 மஞ்சமாய் ஆக்குகிறேன்
 மதிருகம் குளிர்தர விழிவே புண்செய
 மனதினிலாடு கிறோள் - அட
 அதிலெராநு கொடுமை ஆடுகிறோள் அவள்
 ஆட்டுகிறோள் என்னை,

விருந்து

கோடைநியல் வருத்துதடி கொஞ்சக் தேவகி - உன்

குளிர்முகத்தைக் கொண்டுவாடி கொஞ்சக் தேவகி
ஒடைபுள்ள சுட்டதடி கொஞ்சக் தேவகி நி

உடன்குளிக்க விலையதனால் கொஞ்சக் தேவகி

ஶிலவுளைக் கொருத்துதிங்கு என்செப்பேவன் அத்தான் - உ

ஶிலைவுளைக் கொல்லுதிங்கு என்செப்பேவன் அத்தான்

உலவுந்தென்றால் திப்பக்குதெனை என்செப்பேவன் அத்தான் -

உன்பிரிவில் துடிக்கின்றேன் என்செப்பேவன் அத்தான்

தனிமையிலே கனவுகளோ கொஞ்சக் தேவகி - வந்து

நவிக்கவிட்டுப் போகின்றன கொஞ்சக் தேவகி

இனிமையிலா வாழ்வழிக்கக் கொஞ்சக் தேவகி - நி

என்றவந்து எனைஅணைப்பாய் கொஞ்சக் தேவகி

உறக்கமிலை உன்சினைவால் என்செப்பேவன் அத்தான் - ஒரு

உணவுங்கொள்ள முடிவதில்லை என்செப்பேவன் - அத்தான்

மறக்கவில்லை பழம்சினைவை என்செப்பேவன் அத்தான் - உனை

வந்துகாண முடியவில்லை என்செப்பேவன் அத்தான்

கோயில்மணி முழக்கத்திலே கொஞ்சம் தேவகி - உன்

குரலமுதம் பொங்குதடி கொஞ்சம் தேவகி

தாயிழங்க சேப்புடிகான கொஞ்சம் தேவகி - உனது

தாலாட்டை வேண்டுகின்றேன் கொஞ்ச தேவகி

டலமெலிங்தேன் உளம்வெடித்தேன் என்செய்வேன் அத்தான் - காதல்
உணர்க்களை வாட்டுதிங்கு என்செய்வேன் அத்தான்
லஅகீலயில் தூரும்பானேன் என்செய்வேன் அத்தான் - என்.
கண்விழிகள் மங்கினவே என்செய்வேன் அத்தான்

இடிவிழுந்த மரம் துடிநான் கொஞ்சுங் தேவகி - வாழ்வின்
இறுதிக்கட்டம் நெஞ்ருங்குதடி கொஞ்சுங் தேவகி
துடிஇடையை அணைத்தலைக்கள் கொஞ்சுங் தேவகி - இன்று
துவண்டனை இன்றி அன்பே கொஞ்சுங் தேவகி

என்புஉள்ளம் எனக்கிருக்கும் என்செய்வேன் அத்தான் - வாழ்வு
அந்தோசிப் போப்பிடுமோ என்செய்வேன் அத்தான்
ஏன்பம் செய்யும் தடையுடைக்க என்செய்வேன் அத்தான் - ஒன்றும்
தோன்றவில்லை வந்துசேர என்செய்வேன் அத்தான்

இன்றவரும் நள்ளிரவு கொஞ்சுங் தேவகி - நான்
இரவில்வந்து காத்திருப்பேன் கொஞ்சுங் தேவகி
குன்றருவிக் கோட்டைபோரம் கொஞ்சுங் தேவகி - நாம்
கூடவேண்டும் குலவவேண்டும் கொஞ்சுங் தேவகி

ஏந்துவிட்டேன் உங்கள்வார்த்தை கேட்டதால் அத்தான் - வீட்டு
வாசங்படி தாண்டிவிட்டேன் ஆசையால் அத்தான்
ஏந்துவிட்டேன் என்னைஇன்று உங்களுக் கத்தான் - அந்தத்
ாகம்தீர் புதுவிருங்கை அருந்துங்கள் அத்தான்.

கண்ணே!

கண்ணேதோ கடிதம்வைத்தேன்
 கண்டெடுத்தாயார் - தமிழ்ப்
 பெண்ணேகிதா மாலைப்போதில்
 பேசத்துடித்தேன் நான்
 பொன்னேகிதா வங்தேன்கண்டேன்
 போனும்சீ எங்கே - நான்
 என்னேகிதா குற்றமிழைத்தேன்
 இதபம் வெடித்ததடி

அன்பாய்கிதா வங்தேன்ஒடி
 அனைக்குந் துடிப்போடு - ஏற்
 பண்பேகிதா என்மேல்குற்றம்
 பகர்ந்தார் யார்க்கறு
 அன்பாய்கிதா அழைப்பாய்வன்ற
 ஆசையில் ஏமாற்றம் - அதன்
 துன்பம்கிதா தீயாய்வன்னைச்
 சுட்டுப் பொசுக்குதடி

காதல்கிதா உன்மேல்கொண்டேன் விடுவிடுதலை
 காதலி நீபின்றேல் - உடனே விகரைகள் விடுவிடுதலை
 காதல்கிதா என்முடிவாகும் விடுவிடுதலை
 தயிமே நாம்சேர்ந்து-
 வாழ்தல்கிதா உண்மைஅறுகு விடுவிடுதலை
 மயிலேலீ நம்பு - அன்பில் மகிழுமை விடுவிடுதலை
 தாழ்தல்கிதா இல்லைஇல்லை விடுவிடுதலை
 தாய்மேல் ஆனையடி.

வருந்தும்கிதா தூற்றும் உலகால்
 மகிழ்வாய் வருந்தாதே - நான் விடப்படி சுதாமலை
 இருந்தும்கிதா ஏனை அழுதாய்
 எழிலே என்னபை
 அருந்தும்கிதா தூற்றும்உலகம்
 ஒன்றுப்பைச் சேர்த்துப் - போற்றத்
 திருந்தும்கிதா மீண்டும்நாமே
 சேர்க்கேதே வாழ்வுமடி.

புதிர்

மலையோரம் நடக்கின்ற நடையும் - பச்சை
வயலோரம் நீ பாடும் இசையும்
சிலவோடு நீசேர்ந்த எழிலும் - என்
நெஞ்சோடு நிதம்சேர்ந்த பொழிலே

மலையோரம் .....

கடலோரம் நடமாடும் நடிப்பும் - அந்தக்
கயலோடு நீதுள்ளும் துடிப்பும் - பொங்கும்
புனலோரம் நீன்ற சிலையும் முல்லைப்
பூவோடு மனக்கின்ற
பொன்னுன சிலையே
புறுப்போதை தருகின்ற
மதுபொங்கும் குடமே

மலையோரம் .....

மின்னோடு நெளிகின்ற கொடியே - வான
மின்னோடு ஒளிர்கின்ற வடிவே - விளைந்த
முத்தோடு சிரிக்கின்ற முகமே - என்றும்
முத்தங்கள் பரிசாக
முதிர்கின்ற நம்காதல்
புதிர்நீங்கும் உயிரே.

மலையோரம் .....

தலைவரியாலுள்

பூசிநுக்கும் தேவென்ன இறையின் ஒணை

பொங்கிவரும் முழுசிலவு முகத்தின் வாகை
மாவிநுக்கும் விரிவடிவம் கன்கள் ஆட்டம்

மணிபோஸச வாய்மூலங்கும் தமிழின் ஒட்டம்
காலீரிக்குள் ஆடவட்ட உடற்பொன் மேறீ
கன்னிஇனம் புருவனமில் காதற் தீவி
பாவிரிக்கும் போருள் அன்னுள் எந்தன் நெஞ்சில்
பார்த்துவிட்ட ஒவியந்தான் தலைவி யானுள்

எனவில்வந்து ஆடுபூ ஆட்டம் என்ன

கன்விரித்துப் பார்க்கின்ற பார்வை என்ன
நனவில்வந்து நாள்முழுதும் துயிப்பைக் காட்டும்

நானும்பூரகம் நாடகங்கள் கோடி தீட்டும்
உணர்வில்லாரு ஊக்கம்இந்த உலகை ஆட்டும்
உள்ளக்கநில் தேக்கமொன்று வகைத் தேட்டம்
மணங்கமழும் மலர்த்தொடையாப் வங்தேன் மார்பில்
வண்ணமகள் புரவுவற்குத் தலைவி யானுள்

பிறவியெனும் பெருங்கடலை நீந்த வங்க

பெண்ணவளா பேரதுப் பெட்ட கங்குள்
உறவிநுக்கும் உரிமைதனை எனக்குக் காட்ட
உருவெவடுத்த திருமகளா கணமுங் கூட
மறவாத மணிமெரப்பியாப் எனக்குள் ஒதும்

மறைமொழியாப் ஆனபுதீர் என்ன? என்றும்
இறவாத கலைங்களாய்க் கிர்க்கும் மங்கை
எனக்குளொரு காவியத்தின் தலைவி யானுள்,

நீண்காடே

கவியெழுதச் சொல்லின்றுப் பண்பா என்னைக்
 கருத்துக்குப் பஞ்சத்தில் ஏடெடுத் தால்
 பயாகத் தவிக்குமிள செஞ்சப் பாட்டைத்
 தானெழுதந் நோன்றுதப் பா பராங் திருக்கும்
 பு விமிது கவியெழுதப் புரண்டு ஒடும்
 பொருள்தேடிப் போகவிலை ஏனே கண்முன்
 கவிபாடு என்றுவந்த கன்னித் தோற்றம்
 காவிபத்தின் நாயகியாய் வந்து நின்றுள்

நின்றவளோ கெடுநேரம் என்னைப் பார்ந்து
 நீலமயில் சாயலுடன் முறுவ விந்துத்
 தென்றலெல்லும் கைப்பயின்று இதய வானில்
 தீட்டிவைத்த ஒவியமாய்ச் சிலையாய் ஆனாள்
 என்றுலும் என்னன்னம் அவளைத் திண்டி
 எழுத்துக்குச் சுவைகூட்ட மறுக்கும் பெண்ணாள்
 மின்றுலும் மின்றுளே திறங் திருந்த
 செஞ்சத்தின் நுழைவாயில் தனை அடைத்தே

பொருளொன்று கெஞ்சிலோ கேரம் வந்து
 புதுக்கவிதை படையென்று ரொல்லி விட்டாம்
 அருள்கூர்ந்து எனைமன்னித் திடுதல் வேண்டும்
 அடைப்பட்ட கதவுமட்டுங் திறந்து கொண்டால்
 தருவேளே உங்கருத்துப் பசியைத் தீர்க்கும்
 தமிழ்ச்சுவையும் பொருட்செறிவும் கலக்கும் பாடல்
 திருமனமே அதுவரைக்கும் பொறுமனமே நீ
 என்பதனால் எனைத்தவறுப் பின்த திட்டாதே,

மனமேஹ

பணிடில் எடுத்தகுளிர்ப் பார்க்கவயவள் பார்க்கவ

பழச்சுளையில் எடுத்தசுகைவ வார்த்தையவள் வார்த்தை
கணிமாலில் வகுத்தஞ்சிற் கள்ளமயவள் கண்ணம்
கங்குலிலே திரண்டெழுந்த கூந்தலவள் கூந்தல்

முத்தாரம் சேர்த்தெடுத்த முறுவல் முறுவல்

முழுகிலவின் ஒளியில்செப்த தோற்றமயவள் தோற்றம்
குத்தவரும் வேல்கள்வடு குமரியவள் கண்கள்
கொடுவாளின் மீழல்கள் அவள்குனித்த புருவங்கள்

தாமரையின் செம்மைஅந்தத் தய்கத்தின் வதனம்

தண்ணீரின் துளியினாலி தளிர்க்கொடியின் கவர்ச்சி
காமன்ஷை மலரிதழ்கள் கண்ணியவள் இதழ்கள்

கங்கைதரும் வளைவுஅங்கக் காரிகையின் நெளியை

தேனோறும்குடங்கள் அவள் திரள்கொங்கைக் குடங்கள்

சிதறிவரும் மின்னலவள் சின்னக்கொடி இடையே
மானோட்டம், மயிலங்களம் மங்கையவள் சொந்தம்
மலச்சோலை தென்றலென்றன மனமேடைந் தலைவி

அவள்

மனைப் பதித்துப்பெண் மாணவோத் தோடிடும்
விழியினுள் - மழலைமொழியினுள் - கொம்புத்
தேனைப் பொழிந்திடும் மேரனை எதுஷகசூல்
நீளியினுள் - தங்கள் ஒளியினுள்

வானப் பறக்கிடு காளக் கருங்குயில்
இகையினுள் - கட்டுத்தசையினுள் - சின்று
யோகை வகுப்புரி குானத்திரு கமழு
முகத்தினுள் - அன்பு அகத்தினுள்

கோவை இதழ்க்கனி டூவை பொழிமுத்தக்
கடலினுள் - பட்டு உடலினுள் - மனு
சாவை எதிர்க்கி பாவை ரிசைக்காதல்
அமிழ்தினுள் - இன்பந் தமிழ்நுள்

தோகையில் சீர நாகமஜைய மென்
துகிலினுள் - வான முகிலினுள் - ஒரு
மோகக் கனல்ளமு வேகப் புபலானும்
முலையினுள் - காமக் கலைப்பினுள்

எலக் குழல்மணம் வாலைக் குமரீயின்
இடையினுள் - அன்ன கடையினுள் - அங்கக்
காலக் கடவுளின் சிலப் படைப்பெனும்
கரும்பினுள் - முல்லை அரும்பினுள்

நிலப்பெரு வானின் கோலப் பவனீயின்
நிலவினுள் - தென்றல் உலவினுள் - ஒரு
ஆலப்பொரு வாமாம் பாலமுதக் கடல்
அன்பினுள் - தமிழ்ப் பண்ணினுள்.

பாக்கை அறை

தென்றலுக்குள் நூலெடுத்து வைத்திருக்கேன் கண்ணே! - நீ

தென்மிலவில் ஜாஞ்சல்கட்டி ஆடுதற்கு என்று
மன்றல்தவழ் மார்பகத்துத் திருமகளே செய்ன - ஜாஞ்ச
வாசலிலே நடனமிட வாழ்க்கையெலாம் கழிப்பாய்

வானவில்லில் இழையெடுத்துப் பட்டுதெய்து வட்டேன் - செம்
மலரடிகள் நடைபயிலச் சலசலக்க வேண்டும்
கானக்குயில் இறகுநிறம் கலவைக்கெய்து எடுத்தேன் - நெற்றிக்
கண்விழியாய் கரும்பொட்டு இடுவதிலோர் ஆசை

சுந்தனத்தின் வாசனையிற் சாமரம் செய்தேன் - நம்
சரசத்தின் களைப்பதனைச் சாப்ததுவிடும் அன்றே
வெங்தணவில் ஒளிபிரித்து தாலிசெய்து வைத்தேன் - உன்
வெங்கலக் கலசமார்பில் விளையாட வைத்தேன்

மின்னவிலே செனிவெடுத்து சிலர்பிழைத்து வைத்தேன் - ஆசை
மிழற்றிச்சடம் நீயாடவேண்டும் மென எண்ணிலி
பொன்னெனியிற் கண்ணைடி பதித்துவிட்டேன் உனக்கு - நீ
பூழுடிக்கும் சேர்மதில் முகம்பார்க்க வேண்டும்

முக்கனியின் சுகையெடுத்து வட்டில்செய்து வைத்தேன் - அன்பில்
முதிர்க்கபொங்கல் நீயந்த நான்பார்க்க வேண்டும்
செக்கர்நிறப் பரிதியிலே பாதிவகுத் தெடுத்து - அதில்
இருக்குறளை எழுதிவைத்தேன் அதைப்பரிசு தருவேன்

உள்மேடைப் பங்கலிலே உயிரோடு உயிராய் - நான்
உன்னேடு இல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு என்றே
இளவேக உணர்வோடு ஏங்குகிறேன் கண்ணே - நம்
எதிர்காலம் இன்பமயம் ஏன்விளக்கு அணைப்பாய்

ஜீவ்யம்

ஆழ்கடலில் நிதம்குளித்து அலையோசை யின்
 ஆனந்தத் தெம்மாங்கில் மெய் சிவிரத்துச்
 சூழ்கடலில் கம்பிர மாகத் தோன்றி
 சுந்தரமாய் ஸ்ரிகின்ற ஈழ நாடே
 வாழ்வெல்லாம் உன்புக்கையைப் பாடித் தீர்க்க
 வரமொன்று தரவேண்டும் நம்மைச் சூழும்
 தாழ்வெல்லாம் போடிப்பொடியாய்த் தகர்ந்தே போகச்
 சங்கெடுத்து முழங்கிடுவேன் அன்னை நாடே!

வரலாற்றுச் சுவடிகளைப் பார்த்தேன் முன்பே
 வடித்திட்ட உண்மைக்கு விளக்கம் சொல்லும்
 குரலாற்றல் வருகின்ற தம்மா முன்பு
 கொடிகட்டி ஆண்டவனும் ஸ்ரீனா மீது
 விரலாற்றல் செலுத்தியவன் இராவ ஸாற்று
 விரத்தை தந்தவளே அவற்றுக்குப் பின்
 வரலாற்றை மாற்றிவிட்டு எனது இனத்தை
 வகைமாற்றி வைத்தவனே அன்னை நாடே!

வான்முகிலை முடிகுட்டி, பார்க்கும் எங்கும்
 மழைத்தக்கற் குவியல்களாய் பச்சை ஒளியைத்
 தான்போர்த்து, மார்பினிலே சல் சலக்கும்
 தண்புனிலில் மினுமினுப்பாய் ஆரம் சூடித்
 தேனிலிலில் துயில்கொண்டு கதிரோன் தோன்ற
 சிரிக்கின்ற வளாலிலமே மணிப்பொன் நாடே!
 நான்சுன்னை வணங்குகிறேன் என்னைப் பெற்ற
 நாடேஅன் ஸ்ரீனாடே! வெலக!! வாழ்க!!!

பலை

“நிருக்கும் நெருப்புக்கும் பகை யாகட்டும்
 விழுக்கும் ஒளியினுக்கும் பகை யாகட்டும்
 ஊருக்கும் பஞ்சத்தில் பகை யாகட்டும்
 உண்மைக்கும் பொய்யின்மேல் பகை யாகட்டும்
 வேறுக்கும் வெங்கிலில் பகை யாகட்டும்
 வெண்ணிலவில் முகிலுக்கே பகை யாகட்டும்
 பாருக்குள் யார்யார்க்கும் பகை யாகட்டும்
 பகைளங்கு இருந்தாற்றுன் உனக்கு என்ன?

முன்னோர்க்கு நம்குடும்பத் திற்குள் அன்று
 முதலிருக்கும் பெரும்பகையை தீடும் எண்ணிலி
 இங்காளின் சிலைமறந்தாய் எனை வெறுத்தாய்
 இப்படியே நாமிருந்தால் நமது உறவு
 என்னகும் மண்ணாதும் இன்பத் தேனே
 என்னத்தை பெற்றவளே எழிற்பூங் கொத்தே
 பின்நாளில் நாம்போந்து வாழும் வாழ்வுப்
 பேறாரிக்க எண்ணிலையோ யோசித்துச் சொல்

பகையெங்கும் இருக்கட்டும் நமக்கு என்ன
 படையெங்கும் திரண்டிருந்தால் இருக்கட் டுமே
 முகையவிந்த தாமரையின் முகத்தானே நீ
 முன்பகையை அழித்துவிடு நமது மனத்தால்
 வகைசெய்வோம் வருநாளில் நம்குடும் பங்கள்
 வாழ்டும் ஒற்றுமையாய் மனத்தை மாற்று
 வகையவிழக்கும் நறுஞ்செவ்வாய் நளினச் சரமே
 நமதுஎதிர் காலத்தை எண்ணிப் பார்ப்பாய்.”

என்றத்தான் சொல்லிவிட்டார் அவருக் கெண்ண

இதைவீட்டில் சொல்லிவிட்டாள் என்ன வாரும்
கொன்றப்பா சாய்த்திடுவார் அண்ணன் கேட்டால்

குசித்தெழுவார் விழிகளினால் திய்ததுப் பார்ப்பார்
என்றிந்தப் பகைமடியும் என்றே அம்மா

இதயத்தைப் பிழிந்தமுவாள் என் செய்யலாம்
மன்றுடிக் கேட்கின்றார் அத்தான் அந்த

மாபகைதான் ஏன்வங்கு கெடுத்தது வோ?

அத்தான்மேல் எனக்குமட்டும் பாசம் இல்லை

அன்பில்லை என்றுவார் சொல்வார் காதல்
பித்தாகினான் துடிக்கும் சிலையை அத்தான்

பேசாமல் ஒப்புக்கொள் வார் விளைந்த
முத்தான் தமிழ்பேசும் அத்தான் முன்னே

முறுவலிக்கா உள்ளமென்ன எனக்கா உண்டு
நத்தாத பெற்றேரை நினைத்தக் கால்தான்

நடுநடுங்கிப் போகின்றேன் என்ற வாறு

நிரைமுடித்து நிறைக்கடை சுமங்கு வந்த

னீல்விழியாள் முத்தாரம் எண்ண மிட்டுத்
தரைபார்த்து அடைமழையில் நினைத்து வந்தாள்

தமிழ்மாதர் மலைப்புறத்தே கொழுங்கு கொட்டார்
திரைபோட்ட மழைதிழைக்குள் புகுங்கு வந்தாள்

திருமகனும் அத்தான்மேல் நினைவு கொண்டு
வரையோரம் சரிவினிலே காலை வைத்த

வஞ்சினை மண்ணிழித்துச் சரித் திட்டது.

எதிர்த்திசையில் மருந்தடித்துக் கொண்டு வந்த
 ஏந்திமையின் அத்தானும் திருமகன் இதை
 விதிரவிதிர்க்கப் பார்த்தகணம் ஒடி வந்தான்
 விரைவாக மலைச்சரிவில் பாய்ந்தான் “மீனுப்”
 புதருக்குள் முத்தாரம் கிடந்தாள் அத்தான்
 பூச்சரத்தை இருகையால் தூக்கி விட்டான்
 உ.தவிக்கு ஓடிவந்த ஆட்க ளோடு
 உடன்வந்தார் அவன்மைத்து எனும் மாமலும்

திருமகன்சின் றிருந்தபுதர் அடியிற் சேறு
 சிறிதுசிறி தாக்குது கழுவிச் செல்ல
 இருவருமே திகைத்தார்கள் திருமகன் அந்த
 இளசிவிட்ட சேற்றுக்குள் அழுங்கு கிண்ணுன்
 வரைச்சரிவில் பெருபாறை பொன்று இடிய
 வந்தவர்கள் கைபார்த்து முத்தா ரத்தை
 விரைவாக இலாவகாப் வீசி விட்டான்
 வீழவொட்டா தவளைவர் கள் “பற்றினர்
 கணவெட்டும் நேரத்தில் பாறை உருண்டு
 காளைதிரு மகனையது மோதிச் செல்ல
 மண்மேட்டில் குற்றுயிராய்க் கிடந்தான் கிழவர்
 வந்தவளை சிரமப்பட்ட டிமுத் தெடுத்தார்
 புண்ணுடி அவன்உடம்பு தரைமேல் சாய
 பூங்கொடியபாள்க் குத்தாரம் துடித் தமுதாள்
 கண்ணுன அத்தானின் கதிபைக் காட்டிக்
 கல்மனத்துத் தங்கைமனங் கரைய வைத்தாள்.

சாவோலை படிக்கின்ற வேளை காலை
 சரிந்துவிட்ட மலையோரம் மகள் முத்தாரம்
 பாவோலை படிக்கின்றான் குடும்பப் பகை
 மறங்குதுவிட்ட அந்தானால் நான் பிழைத்தேன்
 மாவிலைதோ ரணத்தோ மனானாள் கான
 மனம்விரும்பி யானிருந்தேன் ஜோ அப்பா!
 தானிவரும் வெள்ளம் உங்கள் மருகன் இன்று
 தறிகெட்ட வெள்ளம்போல் சிதறி விட்டார்

என்றமுதாள் முத்தாரம் தங்கை உள்ளம்
 இருங்கிற மகள்பேச்சில் உள்ளமை உண்டு
 என்றேதம் குடும்பத்தில் ஏதோ பகை
 ஏற்பட்டக் காரணத்தை எண்ணிப் பார்த்தார்
 இன்றந்தப் பகைமடியத் தனது மருகன்
 எதிர்ப்பட்ட மகள்விபத்தைத் தான் ஏற்பூனே
 இன்றேஅப் பகைமறப்போம் உறவுக் கொள்வோம்
 என்னினத்தார் திருமகனும் குரல் கொடுத்தான்

மனாளைக் காண்பதற்கு நீ துடித்தாப்
 மங்கலத்தைக் காண்பதற்கு நான் துடித்தேன்
 பின்னாளில் இன்றேனும் நக்குடும்பங் கள்
 பிரிந்தக்கை மாற்றும் கண்ணே சொல்வாய்
 எனக்காக நீவாழ்ந்தாய் மறுக்க வில்லை

என்னைநான் உன்னிடத்தில் ஒப்படைத் தேன்
 முன்பகைக்கு முன்பிருந்த ஒற்று மைக்கே
 முடித்திட்டான் தன்க்கைத்தயை உறவுப் பகையை.

செங்கரும்பு

கொல்லையிலே செங்கரும்புத் தோட்டம் அந்தக்
கோடியிலே மல்லிகைப்பூத் பந்தல் அங்கே
மூல்லைசிதம் வந்திடுவான் காத்து நின்று

முறக்கேறித் துடிக்கின்ற அன்பன் செல்வம்
வில்லைவிட்டுப் பாய்கின்ற அம்பைப் போல
விரைங்தோடிக் காதலியைத் தழுவி அன்பின்
எல்லையையும் தாண்டிப்பின் மீள்வான் பின்னே
இன்பத்தின் கதைபேசி மழிழ் திருப்பாள்

செங்கரும்பின் சாறெல்லாம் மூல்லை இதழால்
தினாங்தேரறும் விருந்தாகும் செல்வத் திற்கு
பொங்கவிவரும் மல்லிகைப்பூத் தேன் எல்லமோ
பூவைசிதம் வழங்குகின்ற முத்தம் அதனை
அங்கிருந்து பார்க்கின்ற செங் கரும்பு
அடுத்திருக்கும் பூப்பந்தல் மேலே சாயும்
கங்குளிலே காதலர்க்கோ இன்பம் பாரும்
கானுத இருஞ்குள் பேரின் பமாம்

கரும்பதனைச் சாட்சிவைத்துப் பந்தலீன் கீழ்
காதலிக்க வந்தவைளைப் பிரித்து வைத்தப்
பெருங்கொடுமை தனைச்செய்த காலத் தேவன்
பேசாமல் ஒடுக்கிருன் முடிவை நோக்கி
வருங்காலம் தெரியாமல் காத வீக்க
வந்தவரை வஞ்சித்துத் தோற்ற வர்க்குத்
தரும்பரிசோ ஏமாற்றம் இதற்குத் தானு
தான்கோன்றித் தனமரக ஒடுகின்றன.

காதலினைப் பிரிந்துவிட்டான் செல்வம் ஆமாம்
 கடல்தாண்டித் தமிழ்நாடு சென்று விட்டான்
 வேதனையைச் சமந்தபடி சென்றான் தங்கை
 விரும்பியதால் மூன்றாண்டு அங் கிருஷ்ண
 சாதனைகள் சிலசெய்ய வேண்டும் என்று
 தான்வந்தான் வந்தபின்னே தங்கை சொன்ன
 போதனையாகாதலியா புரிய வில்லை
 “புரிந்த”பின் ஈழத்திற் கேதிரும்பு வான்

சென்றவுடன் தமிழகத்தில் பாட்டன் வைத்துச்
 சென்றபல சொத்துக்கள் கணக்கை அப்பா
 அன்றைக்கே சொல்லிவிட்டார் நிலபுலன் கள்
 அமைக்கிறுந்கும் தோப்புக்கள் அனைத்தும் காட்டி
 இன்றிருந்து பெரும்பூரட்சி, தொழிற் பூரட்சி
 ஏற்படுத்திப் பெரும்பொருளைத் தேட வேண்டும்”
 என்றவரோ “அதன்பின்னே தானப்பா டி
 இலங்கைக்குத் திரும்புவதற் கியலும்” என்றார்

மூன்றாண்டு நான்காண்டாய் செல்வம் சொங்த
 முயற்சியினால் முன்னேறி வந்தான் அங்கே
 நான்காண்டுக் காலத்தில் அப்பா சொன்னார்
 “நான்மட்டும் இலங்கைக்குப் போவேன்” என்று
 தான்மட்டும் போய்அங்கே இருக்கும் வீட்டை
 தாயாரை அண்ணுவை தோப்பைப் பார்ப்பார்
 ஏன்செல்வம் இலங்கைக்குப் போ தற்கு
 இப்படியும் ஒருதடையா தினகத்தான் செல்வம்

முடிந்தனவே கான்காண்டுக் காலம் அப்பா
 முடிவெடுத்து செல்வத்தை அனுப்பி வைத்தார்
 “விடிந்ததடா” எனகிழுந்த செல்வம் மூல்லீல்
 விரும்புகின்ற பொருளாணைத்தும் வாங்கிக் கொண்டு
 துடியிடையின் நினைவினிலே ஈழம் வந்தான்
 தோகைமயிள் வாசலிலே நடந்து சென்று
 படிபோரம் நின்றவினைப் பார்த்தான் மூல்லீல்
 பற்றிநின்ற கொழுகொம்பாப் ஒருவன் நின்றுள்

 கொண்டுவந்த தமிழகத்து அன்புச் சின்னம்
 கொட்டுவதும் அறியாமல் நடந்தான் தன்னைக்
 கண்டுவந்து அணைத்திடுவாள் என நினைத்துக்
 கனவுகண்ட இன்பமெலாம் கணவே முன்னேர்
 பண்டுதொட்டு வழங்கிவந்த காதல் எங்கே
 பாவையவள் மாற்றுளின் மனைவி பானுள்
 வண்டிசைக்கும் பூப்பந்தல் வாடிப் போக
 வளர்கொல்லீச் செங்கரும்பும் அங்கே இல்லீ.

இடைவெளி

நிலவோடு விளையாடும் முகிலே - உந்தன்
 பிலைபோல எங்களுக்கும் இன்பம்
 மலரோடு தென்றல்செய் காதல் - வாழ்வில்
 பசுஞ்சோலை மலர்போல இளமை
 இளம்காதல் தரும் இனபப் போதை - கொண்டு
 என்றும்நாம் செல்கின்ற பாதை
 விளம்காத புதுமைதான் காதல் - அதில்
 விண்ணத்துகள் ஏராளம் காணப்போம்

விழங்கிட்டால் திருமணமாம் நமக்கு - உளம்
 விமமித்தாழ் கின்றத்தை சினைத்தால்
 இடபோடு சேர்ந்தயின் ஞெளிபோல் - நாம்
 இனைங்தேவாழ் தடுவோம் எங்களும்
 படிக்காத பாடங்கள் அளைத்தும் - இனி
 பயில்வோமே வாழ்வென்னும் வகுப்பில்
 கடிக்காத மாங்கனியே உண்ணே - நாளைக்
 கல்யாண மேடையிலே அமர்வோம்.

அன்றெருநாள் நான்உந்தன் அனைப்பில் - வானில்
 அழகுநிலா பொங்கிவரும் வேளை
 தென்றலெனும் வின்மடியில் மயங்கிச் - செங்
 தேனமுதம் உண்டாற்போல கிடங்தேன்
 “இன்றுநான் கான்கின்ற சுகமோ - வாழ்வில்
 எட்டாது எல்லார்க்கும்” என்றும்
 “அன்றுஇஃ தல்லவே இன்பம்” - என்றேன்
 “அன்பே அதைக்கூறு” மென்றும்

“பொறுத்திடடி என்கண்ணே மணாள் - அந்திப்
 பொழுதுவரை சேர்ந்திடுவோம் இரவில்
 மறுத்திடினும் நிகேட்ட இனபம் - எனை
 வள்ளலெனும் வரைகொட்டித் தருவேன்”
 சிறுகுழந்தை மழலீலமொழி சிங்கி - பாந்ததுச்
 சிரித்திட்டார் : மூலலீலப்பல் காட்டி
 மறுவையிலும் தொடர்கின்ற இனபம் - அது
 மணம்ரீசும் பூந்தோட்ட வரழ்வு

“செல்கின்றேன் விடைகொடுக்கள் அத்தான் - நானை
 சேரும்வரைத் தனித்திருக்கும் நிலைதான்”
 மெல்லெனவே என்முகத்தை வளைத்தாய் - உன்
 மெல்லிதழ்கள் சிங்கும் அமு துண்டேன்
 வெல்லமெனும் சுவையறிந்தேன் வெறியால் - நான்
 வேகமுடன் பொழிந்தமழை ஏற்றுய்
 சில்லெனவே தென்றலெனைத் தழுவத் - திகை ததேன்
 செல்கின்றும் எனைவிட்டுப் பிரிந்தே.

பித்தம்

காதல்தேர் ஏற்றிந்தும் கடலோரம் சுற்றிவந்த
போதில் அவள் அத்தான் பொழுந்தசூலை முத்தங்கள்
ஒன்றல்ல இரண்டல்ல ஒருகோடியை மிஞ்சும்
இன்றல்ல நேற்றல்ல ஈராறு திங்களின்முன்
பாலை முகம்பற்றிப் பரிப்பார்வை தானீர்த்து
கோவை இதழ்க்கடையில் குடங்குடமாய்க் கள்ளளருந்து
பூலை இடையெண்ததுப் பொற்கலசங் கள் வெறிபால்
தேவைக்கும் அதிகமாய்த் திருமேனி தழுவியதில்
இன்பம் அடைந்து அவன் இருந்த கதைமறந்து
அன்புக் கதவடைத்து அயல்நாடும் சென்றுவிட்டான்
சென்றதோ .....

போகாத ஞாட்டுக்கும் பொங்கும் அலைகடலில்
சாகாமற் பெண்ணவளைச் சாகடிந்து மனத்தீயில்
வேகாமற் பொன்னுடலை வோக்கவக்கும் வாதற்றி
ஈகாய்ம்ருக வைக்கும் பன்னாட்கள் காமத்தீ
மெழுகாய் உருகவைக்கும் மென்னுடலும் பச்சையற
அழுதே துடிக்கின்றுள் அத்தானும் சொன்னபடி
ஓராண்டு கழிந்தவுடன் ஓடிவரு வானென்று
வாராமல் இருப்பதனால் வாதை பொருக்காமல்
படகேரிச் சென்றவனை பொருள்தேடிப் போனவனை
இடம்மாறிச் சென்றதன்பின் எண்ணிப் பொருமுகிருள்
தேரோடும் சாலைவிட்டுத் தினந்தினமும் ஆவலுடன்
ஒரோரம் கூடற்கரையில் ஓடிவந்து பார்க்கின்றுள்
பார்க்கப்பார்க்க .....

பழுங்கினைவு, இளமன தில் பகுமைகளைக் கிளறிவிட
உள்ளுக்குமிற்புப் பார்க்கின்றுள் ஒங்கும் அலை கடலினிலே

வருகின்ற படகெல்லாம் குன்னமகள் பார்க்கின்றுள்ள
வருபவர்கள் எல்லாரும் வன்கடல்வாழ் மீனவர்தாம்
முழுஶிலவின் ஒளியில்யட்டும் முகமொன் நைப் பார்க்கின்றுள்ள
அது
செழுங்கமிழக் திருமகனும் சித்திரத்தாள் அத்தானின்
இளமைதுடிக்குமங்க எழில்முகந்தான் அதைப் பார்த்து
களவியலை நினைக்கின்றுள்ள கற்றதுதான் கற்றுள்வாய்
முத்தம்கிழங்கு வீட்டாள் முறவுல்ஸ்ட்டும் பூக்கின்றுள்ள
பித்தம்தலைக்கேறிப் பிதற்றி,

வான்துயின்னல்

கருவாக நான்இருந்த காலம் முதற்கொண்டு
 உருவாகி நான்இந்த உலகைஎட்டிப் பார்த்த அந்த
 ஒருங்களில் நான்பிறந்த திருங்களில் மகிழ்ந்த அன்னை
 பெருங்களாய் அங்களைப் பெருமைப் படுத்தியவள்
 துடித்திட்ட துடிப்பெல்லாம் துயர்ச் சுமையும்
 வடித்திட்ட கண்ணீரும் வறுகையைப்பேய்க் கல்லடியும்
 கூடும்பினியும் வினைப்பயனும் காலத்தின் போல்லடியும்
 கொடும்புயலாய்த் தாக்கிடவே குழுறலுக்கு ஊடாக
 உடலெல்லாம் புண்ணுகி உள்ளாம் தழும்பாகி
 படக்கூடாத் துயரெல்லாம் பட்டுத்தான் இந்த
 பிறவிப் பயன்னக்குப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கு
 உறவுச்சிக் கல்முடிச்சை உணர்நுயே காட்டுதற்கு
 வாழ்க்கைப்போ ராட்டத்தில் வல்லவனும்க் கானபதற்கு
 ஸிம்சிக்கும் எழுச்சிக்கும் வேறுபட்ட பொருள்ளிய
 ன்மைக்கும் திமைக்கும் நடுவிலுள கருத்தரிய
 இன்பத்தில் துன்பமெனும் இயல்லை அறிவதற்கு
 அன்றெருடுத்தாள் .....
 ஈன்றெருடுத் தெப்பத்தாய் என்னியல்லை பார்க்குமுன்
 சான்றேருனும் எனைப்பார்க்க சரித்திரத்தின் தலைவனும்
 காவியத்தின் நாயகனுக்க் காணாத் துடித்த அன்னை
 சாவினி தலைவாசல் தன்னிலே மின்றுகொண்டு
 தாவி அனைத்துத் தவீந்துக் குடிதுடித்து
 கூவியமுது குழங்கதைபெனை முதக்கிட்டு
 மேவினுள் வான்த்து மின்னலாப்!

தூவானம்

“காவேரிக் கலையிருக்கும் சாகம் கூடக்
 கவிபாடும்” என்றுவொரு கவிஞர் சொன்னான்
 பாவேற்ற தமிழ் அன்னை பெந்தெ டுத்தோன்
 பாட்டெழுத யார்கேட்க வேண்டும் கவிதைக்
 கோவேறு கம்பளிளாய் கோ வள்ளுவன்
 கோட்டைகளாம் தமிழ்க்கவிக்கு அவரைப் பார்த்து
 காவேறி மிதித்தாலும் பயப்படா மல்
 சமைக்கவுந்தேன் தமிழ்க்கவிதை நானும் இங்கே
 காலையிலே எழில்உதய குரியன் இந்தக்
 காசியினில் ஒளிபரப்பிச் சிரித்தாற் போல
 மாலையிலே நடமாடும் தென்றல் மெள்ள
 மக்கள்மனம் குளிரத்தான் வந்தாற் போல
 சோலையமர்ச் சுந்தரமாய் தமிழ் மொழிக்கே
 சுவைமழையைப் பொழிவாரே எழுத்தின் வேந்தே
 சோலைகிர்த்த அஸ்துதைய வெள்ளை உள்ளப்
 பைந்தமிழர்க் காவலனே அண்ணு வாழ்க்.

எழிமுடி நின்றவனே வொடுக்கென்று நீபேகம்
 மொழிமுடிப் போனதடி முறுவலுக்குள் - எழில்கூடி
 உதயநிலா போலவரும் உயிர்நிலவே திருமகளே
 இதயவிழி கைமுடா திரு,

வாரிடித்து வீழ்டும் கவலை இல்லை
 வையகமே புதையட்டும் யாருக் கென்ன
 நானிடிக்கு மட்டுமிங்கே அபரேன் வாழ்க்கை
 நல்வழியில் செல்லும்வரை துஞ்சேன் அஞ்சேன்

கொஞ்சதமிழ்க் குலத்துகித்த கவினதக் கோஙம்
 குலத்துதித்த பாமனன் பாரதி என்பான்
 செஞ்சுசதமிழ்ச் சுரங்கமெனில் யார் மறுப்பார்
 சித்திரையில் கூடதமிழ் முழக்கஞ் செய்தான்
 அஞ்சவது அவன்வரலாற் றினிலே இல்லை
 அறியாமெப் பேயழிக்கப் பாடு பட்டான்
 வெஞ்சிறையில் பாரதத்தாப் சிறை பட்டதால்
 விடுதலைக்கே போராடி அழிந்தே போன்று

பாரதிக்கா தாசன்இவன் இல்லை இல்லை
 பாரதிக்கே ஆசானுய் இருக்க வல்லோன்
 பாரதிலே கவியமுது பெருக் கெடுத்துப்
 பாட்டாக ஆரூக் ஒட்டவைத் தூச்
 சிரதிலே பலபெற்றச் சுயமரியா நை
 சிங்கமவன் பாவேந்தன் பூரட்சிக் கவி ஞுன்
 சாரதியாய்த் தமிழ்த்தேவை ஓட்டிக் கொண்டே
 சாலூர்க்கா போய்விட்டான் தமிழ்னாமு தன்

பொறியெழுந்து பரவட்டும் நம்மை ஏய்க்கும்
 புல்லர்களைத் தீய்க்கட்டும் உரிமை காக்கும்
 வெறியெழுந்து படரட்டும் மக்க ஞக்குள்
 யீணர்களை அடக்கட்டும் “அறிஞர்” கூறும்
 செறிளமுந்து தழைக்கட்டும் உலக முழுதும்
 நீதிமுறை செழிக்கட்டும் என்றே நானும்
 குறியெழுந்து உதிக்கின்ற இளக் கதிரவா
 குவலப்பத்தில் உன்பவனி தொடரட்டு மே.

நற்குணத்தின் எல்மனிவா ரகியைக் காட்டி
 நம்குலத்தின் தலைமகளாய் அவரைக் காட்டி
 கற்பினுக்குக் கணன்கியைச் சுட்டிக் காட்டி
 காதலுக்கோ மாதவியை எடுத்துக் காட்டி
 பொற்பினிலே மனீமேக லையைக் காட்டி
 புனிதத்தை ஒம்பிடுவோர் புகழைக் காட்டி
 தெற்குமொழி தீந்தமிழால் கவிதை காட்டும்
 திருமகளாம் ஒளவைவழி வாழ்க பெண்ணை

அருந்தத்தான் போகின்றேன் துங்பம் தன்னை
 அழியத்தான் போகிறேன் ஒருத்தி யாலே
 விருந்தத்தான் எனத்தநாள் இதழின் ஊற்றை
 விரும்பன்றே எனையென்றால் மூலலைக் காம்பின்
 அரும்பைத்தான் பல்வளிசை பாகக் காட்டி
 அழகைத்தான் நிலவெளியில் துவைத்துக் கொண்டு
 கரும்பைத்தான் சாருக்கி மொழித்தால் இனபக்
 கனவாக வாழ்ந்த அவள் கரைத்தாள் மன்னில்

குடும்பத்தில் அண்ணன்றம்பி நங்கை எல்லாம்
 குடும்பத்தில் பிடித்திமுத்து அடித்துக் கொண்டு
 கெடும்பகையை வளர்த்தி டதல் வேண்டா மென்று
 கெடுநாளாய் கறுகின்றார் கேட்பா ரில்லை
 சிடுசிடுப்பு வெடுவெடுப்பு எல்லாம் சேர்ந்து
 சினமாகக் கினர்க்கெழுந்து போராய் மாறும்
 கடுகடுப்பை மறந்திடுங்கள் மகிழ்ச்சி பொங்கும்
 கலகலப்பு இருந்தால்கை கலப்பு ஏது.

மஞ்சளில்லை பூவில்லை மனத்தில் தோன்றும்
 மகிழ்ச்சியிலை யங்கலக்குங் குமழும் இல்லை
 கொஞ்சமொழி குதலைமொழி தீவில்லை இல்லை
 குழற்வரும் அழுகைபொலி உண்டே உண்டு
 பிஞ்சவிரல் அழுகினைக்காங் தட்பு வென்றான்
 பின்மாக வீழ்ந்தவுடன் விதவை யானான்
 கெஞ்சமெனும் ஆலயத்தில் நிறைந்த தெய்வம்
 சேற்றிந்தான் இறங்தவுடன் விதவை யானான்

வரனுயர் மாளிகை மதிதொடும் கோபுரம்
 வளங்தரும் வசழ்வளித்தாய் - பின்னே
 ஊனுபிர் வற்ற உயர்வழி அழித்து
 ஒண்டிக் குடிசை வைத்தாய்—
 தெனுயர் கலைகள் திருப்பல விளைத்துத்
 தேவைகள் சிறைய வைத்தாய் - இறைவா
 ஏனுயர் வாழ்வழித் தேளையொரு ஏழையாய்
 இவ்வுலயேல் பலடத்தாய்

துன்னிவிழும் கெண்டைவிழி தோன்றிநெளியும் மின்னல்
 அள்ளிவிழும் துடிதிடையின் அசைவேரா - கிள்ளி
 என்னெஞ்சைப் புண்ணூக்கி ஏக்கத்தைத் தந்துவிட்டுப்
 பொன்மயிலே நொங்கே போனாய்.

பொங்குடல் அடங்கிடினும் பொற்கதிரோன் கருகிடினும்
 திங்கள் சிறையொளியே தியங்தாலும் - எங்கள்
 சங்கம் வளர்த்திட்ட தமிழ்மொழியே நீண்றும்
 மங்காது நீரேழி வாழ்க!

இவர்.....

22-6-1943 ல் மலைகத்தின் தேயிலூத்தோட்டம் ஒன்றில் நிருமா. சின்னத்தம்பி-ஐ, முத்துராக்கு ஆகிபோரின் முத்தமைகளைப்பிறக் காட்டப் பள்ளியிலே ஆசம்பக் கல்வி கற்றுப் பின்னர் வெளிமடை அரசினர் பள்ளியிலும், பண்டாரவளை புனித-மரையாபதி கல்லூரியிலும் படித்து வெளியேற்றனர்.

கல்லூரி வாழ்க்கையில் இவர் ஆற்றிய இலக்கியப்பஸ்களும், ஆராய்ச்சி சொற்பொழிவுகளும் சுலையான வாவை. ஆசிரிய மாணவர்களிடம் கலசலப்பை ஏற்படுத்தியதும் உண்டு.

போதுத் துறையில் இவர்குறிப்பிட்க்கூடிய ராத்னைகள் பலவும் தவர் மேலடகளில் இரு எழுதிய-நேரிப்படுத்திய-நடத்த நாடகங்கள் நல்ல வெற்றிப்படுத்துவன்னன. வாழ்க்கையின் திருப்பு முலைகளும், அநீர்ச்சிக்கும் இணைத் தூர்வகை உயிரோட்டமே இவரது நாடகங்களின் வேகம்! இவரது கவிதைகள் அனைத்தும் துடிப்புள்ளனவை, தூவாவாத்தின் இடம் பெற்ற கவிதைகளிற் பெரும்பாலானவை ஈழத்துஞ் பல இதழ்களால் ஒதுக்கப்பட்டவை என்பதை வேதனையோடு குறிப்பிடுகிறேன்.

கவிதைப் போட்டிகள் சிலகுற்றில் வெற்றி பெற்ற இவரது முதற்கல்விதை பள்ளியாழ்க்கையில் கருவாலி, கவிஞர் கண்ணதாசனின் “மூலலை” இதழில் உருவானது. தொடர்க்கு ஈழத்தின் பெரும்பாலான இதழ்களில் எழுதினார், எழுதுகிறார் “தூவாளம்” எலையகத்தின் இலக்கியப் பெரும்பைக்கு அடிநாதமாக விளங்குமென்று நம்புகிறேன்.

